

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន

ព្រះរាជក្រម

នស/រកប/០១៩៧/០១

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧត្តរតាសុជាត វិសុទ្ធិវង្ស រតន្ត្រីយាមរសរតន៍ វិភរោត្តម

វិស័យ វិសា	
លេខ ១៧០	ថ្ងៃទី ១២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣
បញ្ជូនទៅ	

អង្គការសហប្រតិបត្តិការ បរទេស បរទេសកម្ម

ព្រះបាទសម្តេចព្រះបាទ

បានឃើញព្រះរាជក្រមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
- បានឃើញព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ១០២ នស.ស្តីចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកត.១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.០៤ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្មើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង អំពី នាយករដ្ឋមន្ត្រី និង ជាជនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសអោយធ្វើ

ច្បាប់ស្តីពី ការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ នាសម័យប្រជុំលើកទី ៨ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ

ជំពូកទី ១

ការចាត់ថ្នាក់ថ្នាំញៀនឬសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងសារធាតុសម្រាប់ជំងឺគ្រុនច្រើន

មាត្រា ១.-

ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រឿងញៀន ថ្នាំញៀនទាំងឡាយ សារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងគ្រឿងផ្សេងទាំងឡាយ ដែលកំណត់ក្នុងតារាងខាងក្រោមនេះ ៖

តារាង I - រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយដែលគ្មានផលប្រយោជន៍អ្វីខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង II - រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង III - រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែមានផលប្រយោជន៍ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ។

តារាង IV - សារធាតុនិងជាតិគីមីទាំងឡាយ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀននិងសម្រាប់ផលិតសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ហើយដែលចាត់ថ្នាក់ក្នុងអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិឆ្នាំ១៩៨៨ ស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំនួញខុសច្បាប់នៃគ្រឿងញៀននិងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ឬក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះប្រឆាំងនឹងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

តារាងទាំង ៤ នេះ បានចែងជាលំអិតនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

តារាងទាំងអស់នេះនឹងបានកែប្រែ ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រោយពីបានសួរយោបល់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ជាអាទិ៍ ពេលណាមានការចុះឈ្មោះគ្រឿងញៀនជាថ្មី ការលុបចេញឬការផ្ទេរពីតារាងមួយទៅតារាងមួយ ។

ជំពូកទី ២

ការហាមឃាត់ ការជំរុញជាតិញ្ញៀន ការផលិត ការប្រើប្រាស់ ការចែកចាយនិងការធ្វើជំនួញភ្លើងញ្ញៀន

មាត្រា ២.-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ការដាំអាហៀន ដើមក្បា ដើមកញ្ចងនិង ដើមកញ្ចា ត្រូវហាមឃាត់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.-

លើកលែងតែក្នុងករណីនៃមាត្រា ១៤ ត្រូវហាមឃាត់ការផលិត ការចែកចាយនិង ការធ្វើជំនួញលក់ដុំឬលក់រាយ ការដឹកជញ្ជូន ការរក្សាទុក ការផ្តល់ឱ្យ ការចែកឱ្យដោយគិតថ្លៃ ឬឥតគិតថ្លៃ ការទិញ ការប្រើប្រាស់ ការនាំចេញ នាំចូលឬការឆ្លងកាត់និងការសំចតលើទឹកដីនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង I ។

មាត្រា ៤.-

ការផលិត ការធ្វើជំនួញនិងការចែកចាយដុំ រាយ ការធ្វើជំនួញអន្តរជាតិ ការប្រើប្រាស់រុក្ខជាតិ សារធាតុនិងការរៀបចំផ្សំផ្សេង ដែលបានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវបានហាម ឃាត់ចំពោះជនណាក៏ដោយ ដែលគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេសពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលនិងចំពោះ គ្រឹះស្ថានឬទីស្ថានណាមួយ ដែលឥតមានអាជ្ញាប័ណ្ណពិសេស ចេញឱ្យក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា ។

បែបបទសម្រាប់អនុវត្តទាំងឡាយនៃមាត្រានេះ ហើយជាអាទិ៍បណ្តាបែបបទទាក់ទង ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌនៃពាក្យសុំនិងសេចក្តីអនុញ្ញាតិ ទាក់ទងទៅនឹងមាតិកានិងការកំរិត ការផ្អាកមិន ឱ្យប្រើនិងការលុបចោលនៃអាជ្ញាប័ណ្ណទាំងពីរ ត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥.-

ត្រូវហាមឃាត់ដូចគ្នានឹងខាងលើនេះដែរ ចំពោះរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំដែល មានចែងក្នុងតារាង II និង III ជាពិសេសការឆ្លងកាត់និងការសំចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ទោះបីរុក្ខជាតិ សារធាតុឬគ្រឿងផ្សំនោះដាក់ចុះឬមិនដាក់ចុះពីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនក៏ដោយ លើកលែងតែការទិញ ការដឹកជញ្ជូននិងការរក្សាទុកសម្រាប់ផលិតឱសថព្យាបាលមនុស្សឬសត្វ ដែល ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការអនុញ្ញាតិនិងការត្រួតពិនិត្យនៃក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៦.-

វិធានការត្រួតពិនិត្យនិងតាមដាន ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ក៏ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅ នៅកំពង់ផែរចតនិងនៅតំបន់រួចចេញដែរ ។

មាត្រា ៧.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលកំណត់ ១ឆ្នាំម្តង នូវបរិមាណជាអតិបរមានៃរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំផ្សេងៗ ដែលសហគ្រាសរដ្ឋនិងសហគ្រាសឯកជនត្រូវការដើម្បីផលិតនិស្ស ល្បាចលមនុស្សឬសត្វ តាមសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែង ។

មាត្រា ៨.-

ក្រសួងសុខាភិបាលនាំចូលរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំផ្សេងៗ ដែលត្រូវការ ប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់សហគ្រាសរដ្ឋឬសហគ្រាសឯកជនខាងលើនេះយកទៅផលិតនិស្ស ។

សហគ្រាសឯកជនដែលផលិតនិស្សល្បាចលមនុស្សឬសត្វដែលត្រូវការទិញរុក្ខជាតិ សារធាតុឬគ្រឿងផ្សំដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវសុំទិញពីក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៩.-

ការផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីរុក្ខជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំឬនិស្សដែលមានចែង ក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។ ការផ្តល់គំរូឬបមន្តនិស្សទៅឱ្យឯកជន ការផ្តល់គំរូ រុក្ខជាតិ សារធាតុឬគំរូគ្រឿងផ្សំ ដែលមានចែងក្នុងតារាង II និង III ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ១០.-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល អាចចេញប្រកាសណែនាំបន្ថែមចំពោះការផ្សព្វផ្សាយ ពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ ។

វិធានទាក់ទងនឹងការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនិងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលសហគ្រាសឯកជនណា ម្នាក់អាចធ្វើសកម្មភាពចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១១.-

ការធ្វើ ការលក់ ទិញឬការចែកចាយដុំនិងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិនៃសារធាតុ ដែលមានចែងនៅក្នុងតារាង IV ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥ ដល់ ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១២.-

អ្នកផលិត អ្នកលក់ដុំនិងអ្នកលក់រាយ ដែលអនុញ្ញាតិដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវតែចុះក្នុងសៀវភៅបញ្ជីដែលមានបង់លេខទំព័រនិងចុះហត្ថលេខាសង្ខេប របស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវរាល់ការទិញឬលក់សារធាតុ ដែលមានចែងក្នុងតារាង II , III និង IV ។

ការចុះបញ្ជីនេះ ត្រូវធ្វើនៅពេលប្រតិបត្តិការ ដោយឥតទុកចន្លោះ ឥតកោសលុប និងឥតសរសេរត្រួត ។

ការចុះបញ្ជីនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការ ឈ្មោះនិងចំនួន នៃផលិតផលដែលទទួលបានឬលក់ចេញ នាម អាស័យដ្ឋាននិងមុខរបរបស់អ្នកទទួលទិញឬ អ្នកលក់ ។

សៀវភៅបញ្ជីត្រូវរក្សាទុកក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃចុះបញ្ជីចុងក្រោយ ដើម្បី បង្ហាញទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតាមសេចក្តីបង្គាប់ ។

មាត្រា ១៣.-

កាលបើមានសញ្ញាឆ្លងល្មមឱ្យសង្ស័យថា សារធាតុណាមួយក្នុងតារាង IV ជាសារធាតុ សម្រាប់យកទៅផលិតឡើងវិញដោយខុសច្បាប់ណាមួយឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរ សៃប្រសាទ សារធាតុនោះត្រូវឃាត់ទុកភ្លាម រង់ចាំលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ។

ជំពូកទី ៣

ការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រនិងខាងការសិក្សា

មាត្រា ១៤.-

ដើម្បីគោលដៅនៃការស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ខាងការសិក្សា ឬខាងនគរបាលវិទ្យាសាស្ត្រ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលអាចអនុញ្ញាតិដោយបុគ្គលនៃអង្គការរដ្ឋ ណាមួយផលិត ធ្វើ ទិញ ប្រើប្រាស់ រក្សាទុករួចជាតិ សារធាតុនិងគ្រឿងផ្សំ ដែលមានចែងក្នុង តារាង I, II និង III ក្នុងបរិមាណមិនលើសពីចំនួនត្រូវការចាំបាច់ដាច់ខាត ។

អ្នកទទួលការអនុញ្ញាតត្រូវចុះក្នុងសៀវភៅនូវបរិមាណនៃរុក្ខជាតិ សារធាតុគ្រឿងផ្សំ ដែលខ្លួនទិញ ធ្វើ ប្រើប្រាស់និងកំទេចចោល ។ បញ្ជីនេះសាមីខ្លួនត្រូវរក្សាទុក ១០ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ។

ម្យ៉ាងទៀត ត្រូវចុះបញ្ជី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំនៃប្រតិបត្តិការនិងឈ្មោះអ្នកផ្តល់ ។ រៀងរាល់ឆ្នាំ អ្នកទទួលការអនុញ្ញាត ត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាលអំពីបរិមាណប្រើប្រាស់ ឬ កំទេចចោលនិងបរិមាណដែលមាននៅក្នុងសន្និធិ ។

ជំពូកទី ៤

អធិការកិច្ចនិងការពិនិត្យគ្រប់គ្រងឈ្មួស

មាត្រា ១៥.-

គ្រប់បុគ្គល សហគ្រាសឯកជន សហគ្រាសរដ្ឋ គ្រឹះស្ថានវេជ្ជសាស្ត្រ គ្រឹះស្ថាន និសថសាស្ត្រនិងគ្រឹះស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលធ្វើសកម្មភាពឬប្រតិបត្តិការណាមួយអំពី រុក្ខជាតិ សារធាតុ គ្រឿងផ្សំឬនិសថដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និង ការឃ្លាំមើលរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ដែលត្រូវចាត់អធិការនិសថសាស្ត្រ ឱ្យធ្វើអធិការកិច្ច សាមញ្ញយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តងនិងធ្វើអធិការកិច្ចវិសាមញ្ញគ្រប់ពេលវេលាលើគ្រឹះស្ថាន ទីស្ថានសន្និធិ និងលើការកត់ត្រាចុះបញ្ជី ។ អធិការក្រសួងសុខាភិបាល អាចសុំកំណត់ជំនួយចាំបាច់ដើម្បីធ្វើ អធិការកិច្ច ។

ត្រូវស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនិងការឃ្លាំមើលខាងលើនេះដែររបស់បុគ្គលដែលតម្កល់ ប្រអប់ដាក់ថ្នាំសម្រាប់សង្គ្រោះមធ្យោបាយជីកជញ្ជូនសាធារណៈដែលឱ្យធ្វើការជីកជញ្ជូនអន្តរជាតិ។

បែបបទសម្រាប់អនុវត្តមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។ ឌ

ជំពូកទី ៥

គោលបង្គន្ត

មាត្រា ១៦.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ការចោទប្រកាន់អំពីការដាំរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើឬ ការផ្ទេរគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ប្រសិនបើមានត្រូវពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០\$០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០\$០០ (មួយលានរៀល) ជនណាប្រព្រឹត្តក្នុង ក្របខ័ណ្ឌនៃសកម្មភាពត្រឹមត្រូវណាមួយ ដែលធ្វើឡើងក្នុងប្រយោជន៍វេជ្ជសាស្ត្រឬនិសីទសាស្ត្រ បានលើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់និងបទបញ្ជាចំពោះ :

១-ការហាមឃាត់មិនអោយដាំរុក្ខជាតិញៀន ផលិតឬធ្វើជំនួញដំបូងរាយ ដឹកជញ្ជូន រក្សាទុក ឱ្យលក់ចែកចាយ ប្រើប្រាស់ ក្នុងរោងចក្រ នាំចូល នាំចេញ ដឹកជញ្ជូនដោយមានការសំចត នូវសារធាតុរុក្ខជាតិទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងតារាង I ។

២-អាជ្ញាប័ណ្ណអនុវត្តសកម្មភាពណាមួយដែលចែងខាងលើនេះឬលក្ខខណ្ឌដែលបាន តម្រូវដោយអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ ។

៣-ការនាំចូលឬនាំចេញ ការដឹកជញ្ជូនដោយមានការសំចតលើទឹកដីនៃព្រះរាជា- ណាចក្រកម្ពុជា នៃសារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៤-ការកំរិតជាអតិបរមាដែលកំរិតដោយក្រសួងសុខាភិបាល ពីការផលិតសារធាតុនិង ការរៀបចំផ្សំធ្វើ ដែលមានសារធាតុ ចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៥-ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មអំពីផលិតផល ដែលមានសារធាតុចែងក្នុងតារាងII និងIII ។

៦-ការចែកចាយ ការចេញវេជ្ជបញ្ជា ការដាំផ្ទាំផ្សំឬសារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង II និង III ។

៧-ការចុះបញ្ជីនិងប្រតិបត្តិការនិងស្ថិតិ ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើ ។

៨-ការផលិត ការធ្វើជំនួញ ឬការប្រើប្រាស់សារធាតុដែលចែងក្នុងតារាង I , II និង III សម្រាប់សកម្មភាពស្រាវជ្រាវខាងវេជ្ជសាស្ត្រ វិទ្យាសាស្ត្រ ឬការសិក្សា ។

ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវទ្វេរទោស ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រឆាំងនឹងការបំពេញមុខងាររបស់អធិការនិសថសាស្ត្រ ទោះបីតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ ។

មាត្រា ១៧.-

ប្រសិនបើមានហេតុការណ៍ណាមួយបង្ហាញឱ្យឃើញថា ចារីនៃបទល្មើសទាំងឡាយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ បានប្រព្រឹត្តសម្រាប់និយោជករបស់ខ្លួន និយោជកនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការបង់ប្រាក់ពិន័យដែលសម្រេចដោយតុលាការ ។

ជំពូកទី ៦

ការបង្ការនិងរក្សាសម្ភារៈសំអាតប្រាក់ជាទុនក្នុងប្រព័ន្ធប្រាក់ប្រចាំខ្លួន

ផ្នែកទី ១

ការកំណត់ចំនួននៃការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់

មាត្រា ១៨.-

ការទូទាត់ជាសាច់ប្រាក់ មានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវហាមឃាត់ ។

ផ្នែកទី ២

កាតព្វកិច្ចធ្វើប្រតិបត្តិការនៃការផ្ទេរថវិកាជាសាច់ប្រាក់

មាត្រា ១៩.-

រាល់ការផ្ទេរទៅបរទេសឬមកពីបរទេសនូវមូនីធី មូលប័ត្រឬរបស់មានតម្លៃផ្សេងៗដែលមានទឹកប្រាក់លើសពីចំនួនដែលបានកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើប្រតិបត្តិការទៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។ ក្នុងប្រតិបត្តិការ ត្រូវប្រាប់ប្រភេទនិងចំនួនទឹកប្រាក់នៃការផ្ទេរ នាមនិងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកផ្ទេរនិងអ្នកទទួល ។

ផ្នែកទី ៣

បទបញ្ជាអំពីចុះបញ្ជីបញ្ជីបញ្ជាក់ផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា ២០.-

រូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតិអោយប្រកបមុខរបរជាអ្នកប្តូរ ប្រាក់ផ្ទាល់ខ្លួន ត្រូវ ៖

១-ស្ទួរបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណអតិថិជនរបស់ខ្លួន ដោយនិយតេបង្ហាញឯកសារជា ភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយមុននឹងប្តូរប្រាក់ដែលមានទឹក ប្រាក់លើសពីចំនួនកំណត់ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

២-កត់ត្រាប្រតិបត្តិការទាំងនោះ តាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ ដោយបញ្ជាក់ពីគោត្តនាម នាមខ្លួននិងអាស័យដ្ឋានរបស់អតិថិជន ក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខនិងចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ហើយរក្សាទុកបញ្ជីទាំងនេះរយៈពេល ៥ឆ្នាំ យ៉ាងតិច ក្រោយពីកិច្ចប្រតិ- បត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាអាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនឱ្យពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជីទាំងអស់នេះ ដល់ទឹកនៃខ្លួន ។

៣-គោរពរាល់បទបញ្ជារបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ក្នុងសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងការប្តូរ ប្រាក់ ។

ផ្នែកទី ៤

កាតព្វកិច្ចប្រកាសទៅលើព្រះបរមរាជវាំង

មាត្រា ២១.-

កាលបើអ្នកលេងល្បែងទិញឬយកមកជាមួយឬជួរកាស ឬបញ្ចូលសម្រាប់ស៊ីសងដែល មានតម្លៃលើសពីទឹកប្រាក់កំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុគ្រឹះស្ថាន ល្បែងទាំងឡាយដែលមានការអនុញ្ញាតិពីរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវ ៖

១-ស្ទួរបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកលេងល្បែង ដោយឱ្យគេបង្ហាញឯកសារជា ភស្តុតាងដែលមានបិទរូបថត ហើយនៅមានសុពលភាពនៅឡើយ ។

២-ចុះបញ្ជីតាមលំដាប់កាលបរិច្ឆេទ នូវប្រតិបត្តិការទាំងនោះតាមទឹកប្រាក់ជាក់ស្តែង បញ្ជាក់ពីគោត្តនាម នាមខ្លួននិងអាស័យដ្ឋានរបស់អ្នកលេងល្បែង នៅក្នុងសៀវភៅបញ្ជីបង់លេខនិង

ចុះហត្ថលេខាសង្ខេបដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ហើយរក្សាសៀវភៅបញ្ជីនោះទុកយ៉ាងតិច ៥ ឆ្នាំ ក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការចុងក្រោយដែលបានកត់ត្រា ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចចាត់មន្ត្រីរបស់ខ្លួនឱ្យទៅពិនិត្យមើលសៀវភៅបញ្ជី ទាំងអស់នេះដល់ទឹកនៃង ។

ផ្នែកទី ៥

កាតព្វកិច្ចប្រុងប្រយ័ត្នរបស់អង្គការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ២២.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ត្រូវស្ទង់បញ្ជាក់ពីអត្តសញ្ញាណ របស់អតិថិជនមុននឹងធ្វើទំនាក់ទំនងកិច្ចការរកស៊ីជាមួយ ។ ត្រូវឃ្លាំមើលជាពិសេសបើមាន ប្រតិបត្តិការមិនប្រក្រតីឬស្មុគស្មាញ ត្រូវរក្សាទុកឯកសារទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងអត្តសញ្ញាណនៃ អតិថិជនរបស់ខ្លួន និងកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលអ្នកទាំងនោះបានធ្វើ ។ ត្រូវឱ្យបុគ្គលិករបស់ខ្លួនផ្សារ ភ្ជាប់ស្មារតីទៅនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។ លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តន៍មាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៧

ការរក្សាគណនីការរាយការណ៍ប្រាប់ការសង្ខេបសម្រាប់ការសម្ភាសន៍

ផ្នែកទី ១

បុគ្គលនិងអង្គការបែងចែកដោយការណ៍

មាត្រា ២៣.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយនិងបុគ្គលដទៃទៀតដែលក្នុងការ ប្រព្រឹត្តវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន បានធ្វើ ត្រួតពិនិត្យឬណែនាំឱ្យធ្វើកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលបណ្តាលឱ្យ មានចលនាទុន ត្រូវរាយការណ៍អំពីទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនសង្ស័យថាបានមកពីបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ , ៣៧ ដល់ ៤០ និង ៤២ ដល់ ៤៤ ព្រមទាំង ប្រកាសប្រាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងទឹកប្រាក់នោះ ។ មេធាវីត្រូវរាយការណ៍តែអំពីកិច្ចប្រតិ- បត្តិការទាំងឡាយណាដែលខ្លួនបានដឹងក្រៅពីការងារការពាររបស់ខ្លួន ។

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ មានកាតព្វកិច្ចរាយការណ៍អំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការ ទាំងឡាយដែលមានចែងខាងលើ ទោះបីពុំអាចផ្អាកការអនុវត្តន៍កិច្ចប្រតិបត្តិការទាំងនោះក៏ដោយ ឬទោះបីទឹកប្រាក់ដែលមានចែងខាងលើ លេចឡើងក្រោយកិច្ចប្រតិបត្តិការបានសម្រេចក៏ដោយ ។

អង្គការនិងបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌទីមួយ ក៏ត្រូវរាយការណ៍ អំពីព័ត៌មានទាំងអស់ ដែលបង្កើនការសង្ស័យឬធ្វើអោយបាត់ការសង្ស័យខាងដើម ។

ផ្នែកទី ២
វិធានការរាយការណ៍

មាត្រា ២៤.-

គ្រឹះស្ថានឥណទាន ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនិងបុគ្គលដទៃទៀត ដែលចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ត្រូវធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។ ព្រះរាជអាជ្ញាត្រូវប្រាប់ទៅគណៈកម្មការ ដែលបង្កើតឡើងក្នុងមាត្រា ២៥ ឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសម្រេចអំពីការចោទប្រកាន់ ។

មាត្រា ២៥.-

ត្រូវបង្កើតគណៈកម្មការមួយប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ដែលបានមកពីជំនួញគ្រឿង ញៀនខុសច្បាប់ក្រោមអំណាចរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ។
សមាសភាពនិងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៣
ការទាត់ទាំងលើសេចក្តីរាយការណ៍ចោលគណៈកម្មការ
ប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់

មាត្រា ២៦.-

គណៈកម្មការប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ត្រូវឆ្លើយថាបានទទួលសេចក្តីរាយការណ៍ ក្នុងរយៈពេលកំណត់សម្រាប់អនុវត្តប្រតិបត្តិការខាងធនាគារឬខាងហិរញ្ញវត្ថុ។ លិខិតឆ្លើយតបខាង លើនេះអាចមានសេចក្តីជំទាស់តម្រូវឱ្យផ្អាកកិច្ចប្រតិបត្តិការក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី២៤ម៉ោង។ ប្រសិនបើការឆ្លើយតបឥតមានលើកឡើងនូវការប្តឹងជំទាស់ឱ្យទេឬក៏ថានៅពេលចប់រយៈពេលប្តឹង

ទាស់ហើយឥតមានសេចក្តីសម្រេចណាមួយបញ្ជាឱ្យមានវិធានការទប់ស្កាត់ដែលមានចែងក្នុងវាក្យ-
ទ័ណ្ឌបន្ទាប់មកដល់អ្នករាយការណ៍ទេ អ្នករាយការណ៍នេះអាចឱ្យអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការបាន។

កាលបើពុំអាចកំណត់ប្រភពទឹកប្រាក់ក្នុងថិរវេលា ២៤ម៉ោងបានទេ នោះប្រធាន
តុលាការសមត្ថកិច្ចតាមពាក្យស្នើសុំរបស់អយ្យការ ដែលទទួលបណ្តឹងពីគណៈកម្មការប្រឆាំងនឹង
ការសំអាតប្រាក់ អាចបញ្ជាឱ្យខ្ចប់មូលនិធិ គណនីនិងមូលប័ត្រ លើកលែងតែចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជាឱ្យខ្ចប់រួចហើយ ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ តាមពាក្យសុំរបស់អយ្យការ ត្រូវបានអនុវត្តភ្លាម ។

មាត្រា ២៧.-

ពុំអាចមានការចោទប្រកាន់អំពីការរំលោភលើការសម្ងាត់នៃវិជ្ជាជីវៈទៅលើបុគ្គលឬ
អ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមានចែងនៅមាត្រា ២៣ ហើយដែលបាន
ធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍ដោយសុខចិត្តដែលមានចែងក្នុងមាត្រានោះឡើយ ។

ពុំអាចប្តឹងឱ្យទទួលខុសត្រូវខាងបទរដ្ឋប្បវេណីណាមួយបានឡើយ ហើយក៏ពុំអាចដាក់
ទ័ណ្ឌកម្មខាងវិជ្ជាជីវៈណាមួយទៅលើបុគ្គលឬអង្គការទាំងឡាយដែលបានធ្វើសេចក្តីរាយការណ៍
ដោយសុខចិត្តបានឡើយ ទោះបីការសង្កេតឬសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបង្ហាញថាសេចក្តីរាយ-
ការណ៍នោះឥតមានមូលដ្ឋានក៏ដោយ ។

មាត្រា ២៨.-

គ្រឹះស្ថានឥណទានឬស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវគ្រប់បែបយ៉ាង
ហើយក៏ពុំអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញាធានាមួយទៅលើអ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួត-
ពិនិត្យរបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះបានឡើយ កាលបើកិច្ចប្រតិបត្តិការត្រូវបានធ្វើដូចដែលមានចែង
ក្នុងវាក្យទ័ណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ២៦ លើកលែងតែគ្រឹះស្ថានឬស្ថាប័ននោះមានការយុបយិតជាមួយ
ម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់នៃកិច្ចប្រតិបត្តិការ ។

ជំពូកទី ៨
បទប្បញ្ញត្តិប្រធានទូទៅ

មាត្រា ២៩.-

ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយ ដែលមានចែងទុកសម្រាប់ជំនួញគ្រឿងញៀន ខុសច្បាប់និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងសម្រាប់ការសំអាតប្រាក់បានមកពី ជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ :

១- ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០\$០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០\$០០ (មួយលានរៀល) ឬ ទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ :

ក/- ជនណា អ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យរបស់អង្គការដែលមានចែង ក្នុងមាត្រា ២៣ ដែលបានប្រាប់ម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់ប្រតិបត្តិការដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ អំពីសេចក្ដីរាយការណ៍ដែលខ្លួនជាខ្លួនមានកាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើឬអំពីផលវិបាកដែលម្ចាស់ប្រាក់ឬម្ចាស់ ប្រតិបត្តិការនោះត្រូវរងទទួលឬក៏ដោយចេតនាខ្លួនមិនធ្វើសេចក្ដីរាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុង មាត្រានេះឡើយ ។

ខ/- ជនណាដែលបានប្រើអត្តសញ្ញាណក្លែង ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចឬប៉ុនប៉ងធ្វើឱ្យ បានសម្រេចនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៨ និង ២១ នៃច្បាប់នេះ ។

២- ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០\$០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០.\$០០ (ប្រាំលានរៀល) ជនណាដែលបំផ្លាញឬលួចសៀវភៅបញ្ជីឬឯកសារ ដែលមាត្រា ២០ និង ២១ នៃច្បាប់នេះ បានតម្រូវឱ្យរក្សាទុក ។

៣- ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០\$០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០\$០០ (មួយលានរៀល) :

ក/- ជនណា ដែលបានធ្វើឬប្រាមទទួលធ្វើការទូទាត់ជាប្រាក់ដែលមានចំនួន លើសពីចំនួនអនុញ្ញាតិ ។

ខ/-ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងកាតព្វកិច្ច ត្រូវរាយការណ៍អំពីការផ្ទេរ
ជាអន្តរជាតិទូរមូលនិធិ មូលប័ត្រឬរបស់មានតម្លៃទាំងឡាយ ដែលច្បាប់តម្រូវឱ្យរាយការណ៍ ។

គ/-អ្នកដឹកនាំឬអ្នកទទួលបន្ទុកប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃ អ្នកទទួលបន្ទុកគ្រឹះស្ថានល្បែង
គ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ ដល់ ២២
នៃច្បាប់នេះ ។

ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចត្រូវបានហាម
ឃាត់ជាស្ថាពរឬក្នុងរយៈពេលពី ៦ខែ ទៅ ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត
ល្មើសច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៩

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៣០.-

កាលបើគ្រឹះស្ថានឥណទាននិងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុឬជនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣
សហគ្រាសប្តូរប្រាក់ផ្ទាល់ដៃឬគ្រឹះស្ថានល្បែងមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចណាមួយដែលបានតម្រូវមក
លើខ្លួនដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឬដោយអនុក្រឹត្យទាំងឡាយសម្រាប់អនុវត្តច្បាប់នេះបណ្តាលពី
កំហុសធ្ងន់ធ្ងរ ខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្នឬខ្វះការរៀបចំនីតិវិធីផ្ទៃក្នុង អាជ្ញាធរខាងវិន័យអាចចាត់វិធាន
ការដោយបញ្ញត្តិ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងបទបញ្ជាខាងវិជ្ជាជីវៈឬខាងរដ្ឋបាល។

ជំពូកទី ១០

ការបង្កើតប្រកាន់និងបុណ្យទោស

ផ្នែកទី ១

គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ

(មាត្រា I និង II)

មាត្រា ៣១.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការដាំរុក្ខជាតិញៀនសម្រាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ការផលិត ការធ្វើ ការចម្រាញ់ឬការប្លែងភាពនៃគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ។

មាត្រា ៣២.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាទាក់ទងនឹងការនាំចេញ ការនាំចូល ការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៣.-

ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនិងបទបញ្ជាទាក់ទងនឹងការស្នើផ្តល់ឱ្យការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការធ្វើរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការធ្វើ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

មាត្រា ៣៤.-

ជនណាដែលរៀបចំផឹកនាំក្រុមឧក្រិដ្ឋជនឬផ្តល់ប្រាក់ឱ្យក្រុមឧក្រិដ្ឋជននោះ ដើម្បីឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយឬច្រើនដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៣ និង ៣៩ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិតនិងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាបសិបលានរៀល) ដល់ ១០០.០០០.០០០៛០០ (មួយរយលានរៀល) ។

មាត្រា ៣៥.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ៖

១-ជនណាដែលសម្រួលដោយចេតនាឱ្យអ្នកដទៃប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ទោះយកថ្លៃពី មិនយកថ្លៃពី ។

ជននោះមានជាអាទិ៍ ៖ អ្នកម្ចាស់ផ្ទះ បណ្ណាធិការ នាយក អាជីវករ ទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយនៃសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួលមានចលនវត្ថុសម្រាប់ប្រើប្រាស់ កន្លែងទទួលឱ្យស្នាក់នៅ និងបរិភោគ ភ្ញៀវមករកស៊ីផ្ទះ ភោជនីយដ្ឋាន ភ្ជាប់ សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង កន្លែងទស្សនីយភាពឬកន្លែងអ្វីមួយបើកសម្រាប់សាធារណជនឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន។ល។ ដែលអត់ឱនឱ្យប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ នៅក្នុងគ្រឹះស្ថានទាំងនោះឬសាខារបស់គ្រឹះស្ថានទាំងនោះឬនៅក្នុងកន្លែងនោះ ។

២-ជនណាដោយដឹងជាមុនហើយ ប៉ុន្តែនៅតែចេញវេជ្ជបញ្ជាបំពេញចិត្តឱ្យប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៣-ជនណាដែលដឹងថា វេជ្ជបញ្ជាមានលក្ខណៈមិនត្រឹមត្រូវឬធ្វើឡើងដោយបំពេញចិត្តឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែនៅតែផ្តល់ឱ្យអ្នកយកមកទិញនូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្ដាលអោយមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៤-ជនណាយកវេជ្ជបញ្ជាមិនត្រឹមត្រូវឬសម្រាប់បំពេញចិត្តឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់យកទៅឱ្យគេផ្តល់ឬប៉ុនប៉ងធ្វើឱ្យគេផ្តល់គ្រឿងញៀនដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

៥-ជនណាលួចដាក់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងអាហារឬក្នុងភេសជ្ជៈដោយមិនឱ្យអ្នកបរិភោគដឹង ។

ផ្នែកទី ២

ការទឹកឱ្យបើកប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន

មាត្រា ៣៦.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាចែកឬផ្តល់គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរទៅឱ្យជនណាម្នាក់ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី ៣

គ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់

មាត្រា ៣៧.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ជនណាប្រព្រឹត្តដោយចេតនាលើសនឹងបទបញ្ញត្តិច្បាប់ និងបទបញ្ជាដែលទាក់ទងនឹងការដាំរុក្ខជាតិញៀន ការផលិត ការធ្វើ ការចម្រាញ់ ការរៀបចំផ្សំធ្វើ ការប្លែងភាព ការនាំចូលនាំចេញ ការផ្តល់ឱ្យ ការដាក់លក់ ការចែកចាយ ការផ្ទេរបរជើងសារ ការលក់ ការប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ការផ្ញើទៅឱ្យ ការបញ្ជូន ការដឹកជញ្ជូន ការទិញ ការរក្សាទុក ឬការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដូចមានចែងក្នុងតារាង III ។

ផ្នែកទី ៤

សារធាតុសម្រាប់ផ្សំផ្ទុំញៀន (តារាង IV)

បរិក្ខារនិងសម្ភារៈ

មាត្រា ៣៨.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល)

ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះជនណាបានដោយចេកនា ផលិត នាំចូលនាំចេញ ដឹកជញ្ជូន ផ្តល់ឱ្យ លក់ ចែកចាយ ប្រគល់ឱ្យទោះក្នុងឋានៈជាអ្វីក៏ដោយ ធ្វើទៅឱ្យ បញ្ជូន ទិញឬរក្សាទុកសារធាតុសម្រាប់ផ្សំផ្ទុំញៀន បរិក្ខារនិងសម្ភារៈឬមួយក្នុងគោលដៅយកទៅដាំ ផលិត ឬធ្វើដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀន ដែលបណ្តាលឱ្យគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរឬគ្រឿងញៀនដែល បណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬមួយដោយដឹងច្បាស់ថាសារធាតុនោះ បរិក្ខារនោះ និងសម្ភារៈនោះ ត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ទិសដៅនេះឯង ។

ផ្នែកទី ៥

ការសំអាតប្រាក់ធនាគារចំពោះប្រព័ន្ធនៃស្រុកស្រែចម្ការ

භාෂා ෩෯.

ប្រាក់ផ្គត់ផ្គង់ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ឆ្នាំ ដល់ ២០ឆ្នាំ និងផ្គត់ផ្គង់ទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ដល់ ៥០.០០០.០០០៛០០ (ហាសិបលានរៀល) ឬផ្គត់ផ្គង់ទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ :

១-ជនណាបានផ្ទេរធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិដោយចេតនាដែលបានមកពីបទល្មើសដែល
ចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងគោលបំណងលាក់បាំងឬក្លែងប្លស់គល់ខុសច្បាប់នៃ
ធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះឬដើម្បីជួយជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសឱ្យរួចខ្លួនពីទោសទាំងឡាយដែល
កើតមានឡើងពីអំពើរបស់ខ្លួន ។

២-ជនណាជួយលាក់បាំងឬក្លែងប្រកោចឬសគល់ ទីកន្លែង ការចាក់ចែងចលនាឬកម្មសិទ្ធិពិតប្រាកដនៃធនធានទ្រព្យសម្បត្តិឬសិទ្ធិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងចំនុច ១ ។

ផ្នែកទី ៦

ការវិនិច្ឆ័យ ការកាត់បន្ថយការប្រើប្រាស់រោងចក្របំបែកធនធាន

តែឆនមាននិងម្រាស់ម្យ៉ាងបែបឆនមកពីបមន្តស

ਭਾਗ ੬੦.

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានទិញ រក្សាទុកឬបានប្រើប្រាស់តាមបែបណា

ក៏ដោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិនិងធនធានដែលខ្លួនដឹងថាបានមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសណាមួយនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩ នៃច្បាប់នេះ ដោយផ្ទាល់ក្តីឬដោយប្រយោលក្តី ។

ជំពូកទី ១១

បទប្បញ្ញត្តិរួមចំពោះបទល្មើសផ្សេងៗ

ផ្នែកទី ១

ការញុះញង់ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសនិងប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀននុយស្យាប័

មាត្រា ៤១.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសសម្រាប់បទល្មើសនេះ ជនណាដែលបានញុះញង់តាមមធ្យោបាយណា ក៏ដោយទោះដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ទោះបីការញុះញង់នោះមិនបានសម្រេចក៏ដោយ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬ ផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរ ជនណាបានញុះញង់ ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយ ទោះដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ឱ្យប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់ នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមាន គ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរឬសារធាតុមានឥទ្ធិពលដូចគ្រឿងញៀននេះ ។

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ក្នុងករណីញុះញង់ឱ្យប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬសារធាតុ ដែលមានឥទ្ធិពលដូចគ្នា ។

ផ្នែកទី ២

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ការរួមគ្នាឬការព្រមព្រៀងគ្នា

មាត្រា ៤២.-

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសម្រេចដែរ ។

ការរួមគ្នាឬការព្រមព្រៀងគ្នា ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះ ក៏ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដូចការប្រព្រឹត្តបទល្មើសបានសម្រេចដែរ ។

ផ្នែកទី ៣

អ្នកសមគំនិត

មាត្រា ៤៣.-

អ្នកសមគំនិតដោយដឹងហេតុផល ដែលផ្តល់មធ្យោបាយ ជួយទំនុកបំរុង ផ្តល់ជំនួយ ឬជួយណែនាំឱ្យប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចចារីនៃបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៤៤.-

កិច្ចប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុទាំងឡាយ ដែលធ្វើឡើងដោយចេតនា ពាក់ព័ន្ធនឹងបទ ល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹង ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសនោះ ។

ផ្នែកទី ៥

បទប្បញ្ញត្តិចោយថ្ងៃក

មាត្រា ៤៥.-

ទោសទាំងឡាយណាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្ត ទោះបីអំពើដែលជាធាតុផ្សំនៃបទល្មើស បានប្រព្រឹត្តនៅប្រទេសផ្សេងៗពីគ្នាក៏ដោយ ។

មាត្រា ៤៦.-

នីតិបុគ្គលទាំងឡាយត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងបទព្រហ្មទណ្ឌ អំពីអំពើល្មើសដែលមាន ចែងក្នុងច្បាប់នេះ តុលាការអាចផ្ដន្ទាទោសណាមួយឬច្រើនមុខដូចតទៅ ៖

១-ពិន័យដែលមានទឹកប្រាក់អតិបរមាលើនឹង ៥៨៥ នៃអតិបរមានៃទោសដែលមាន ចែងក្នុងច្បាប់នេះ ។

២-វិលាយចោលនីតិបុគ្គល កាលណានីតិបុគ្គលនោះ បានបង្កើតឡើងក្នុងគោល បំណងបង្វែរកម្មវត្ថុរបស់នីតិបុគ្គលនោះដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ លើសពី ៥ឆ្នាំ ។

៣-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ មិនឱ្យប្រកបវិជ្ជាជីវៈឬធ្វើ សកម្មភាពសង្គមណាមួយ ទោះបីដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ។

៤-ដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការឃ្លាំមើលរបស់តុលាការ ក្នុងថិរវេលា ៥ឆ្នាំ យ៉ាងយូរ ។

៥-បិទទ្វារជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ គ្រឹះស្ថានទាំងឡាយឬគ្រឹះស្ថាន របស់សហគ្រាសដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៦-មិនឱ្យចូលរួមដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលា ៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ។

៧-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលាមិនលើសពី ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យអំពាវនាវឱ្យ សាធារណជនយកប្រាក់មកបើកគណនេយ្យសន្សំ ។

៨-ហាមឃាត់សម្រាប់ថិរវេលា៥ឆ្នាំយ៉ាងយូរ មិនឱ្យចេញមូលប្បទានប័ត្រផ្សេងក្រៅពី មូលប្បទានប័ត្រសម្រាប់បេឡាឬមូលប្បទានប័ត្របញ្ជាក់ឬមិនឱ្យប្រើប្រាស់ប័ណ្ណសងប្រាក់។

៩-វិបល្លាសតាមបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៥០ ដល់ មាត្រា៥៩ ។

១០-បិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ឬផ្សាយសេចក្តីសម្រេចនេះ តាម សារពត៌មានឬទូរទស្សន៍ ។

ទោសទី ១ ខាងលើនេះមិនយកទៅអនុវត្តលើស្ថាប័នតំណាងបុគ្គលិកទេ ។

ទោសទី ១ និងទី ៣ ខាងលើមិនយកទៅអនុវត្តលើនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ដែល ការទទួលខុសត្រូវអាចមានពាក់ព័ន្ធទេ ។

ជំពូកទី ១២

ក្នុងចោលក្នុងទោស

មាត្រា ៤៧.-

ទោសអតិបរមាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបង្កើនទ្វេរឡើង ៖

១-កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាសមាជិករបស់ក្រុមចាត់តាំងជាខ្សែរយៈណាមួយ ។

២-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានចូលរួមក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលបទល្មើស ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តក្នុងគ្រឿងញៀន សម្រួលឱ្យប្រព្រឹត្តបាន ។

៣-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បានប្រើវិហិង្សាឬអាវុធ ។

៤-កាលបើចារីនៃបទល្មើស ជាអ្នកបំពេញមុខងារសាធារណៈ ហើយបើបទល្មើសនោះបានប្រព្រឹត្តក្នុងពេលបំពេញមុខងារទាំងនោះ ។

៥-កាលបើបទល្មើស ត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយអ្នកប្រកបវិជ្ជាជីវៈ ខាងសុខាភិបាល ឬអ្នកដែលទទួលបន្ទុកប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើឬការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

៦-កាលបើមានគ្រឿងញៀនផ្តល់ឱ្យឬស្នើឱ្យប្រើឬក៏មានការសម្រួលឱ្យប្រើគ្រឿងញៀន ដល់អនីតិជន អ្នករិកលចរិតឬអ្នកដែលកំពុងទទួលការព្យាបាលបន្ទាប់ជាតិពុល ។

៧-កាលបើមានអនីតិជនឬអ្នករិកលចរិត បានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

៨-កាលបើគ្រឿងញៀនដែលបានផ្តល់នោះ បណ្តាលឱ្យជនណាម្នាក់ឬច្រើននាក់ស្លាប់ឬទទួលផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរខាងសុខភាព ។

៩-កាលបើបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើង ក្នុងគ្រឹះស្ថានពន្ធនាគារ គ្រឹះស្ថានយោធា គ្រឹះស្ថានសិក្សាអប់រំ មន្ទីរពេទ្យឬមន្ទីរព្យាបាលរោគ មជ្ឈមណ្ឌលសង្គមកិច្ច នៅកន្លែងផ្សេងទៀតដែលមានសិស្សនិងនិស្សិតធ្វើសកម្មភាពអប់រំ កីឡា ឬសង្គមកិច្ចឬមួយក៏បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅជិតខាងជាប់នឹងគ្រឹះស្ថាននិងទីកន្លែងទាំងនោះ ។

១០-កាលបើចារីនៃបទល្មើស បន្ថែមក្នុងគ្រឿងញៀននូវសារធាតុផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់រឹតតែធ្ងន់ធ្ងរទៀត ។

១១-កាលបើចារីនៃបទល្មើស្ថិតក្នុងភាពមិនរាងចាល ការកាត់ទោសទាំងឡាយនៅឯបរទេស ត្រូវបានយកមកគិតបញ្ចូលជាភាពមិនរាងចាល ។

ជំពូកទី ១៣

ការលោះលាទោស ការសម្រាលទោស

ចំពោះជនស្តាយក្រោយ

ផ្នែកទី ១

ការលោះលាទោស

មាត្រា ៤៨.-

ជនណាដែលមានពិន្ទុដោយការចូលរួមក្នុងក្រុមមួយឬក្នុងការព្រមព្រៀងគ្នាមួយ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះអាចត្រូវបាន លោះលាពីទោស ប្រសិនបើពិន្ទុជននោះបានរាយការណ៍មុនពេលបទល្មើសកើតឡើងអំពីក្រុមឬ ពីការព្រមព្រៀងគ្នានេះ ឆ្លងអាជ្ញាធររដ្ឋបាលឬតុលាការឱ្យមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ចៀស បាននូវការសម្រេចបទល្មើសឬស្គាល់ជនដទៃទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ចៀសបាននូវការសម្រេចបទ ល្មើសនិងសង្កេតឬអង្កេតសកម្មភាពល្មើសច្បាប់របស់ក្រុមនេះ ។

ផ្នែកទី ២

ការសម្រាលទោស

មាត្រា ៤៩.-

ក្រៅពីករណីដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះត្រូវបានសម្រាលទោសពាក់កណ្តាល នៃអតិបរមានៃទោសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ដល់ចារីឬ អ្នកសមគំនិត ដែលបានរាយការណ៍ឱ្យស្គាល់ពិន្ទុជនដទៃទៀត មុនពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទ ប្រកាន់ឬដែលបានជួយសម្រួលឱ្យចាប់ពិន្ទុជនបាន ក្រោយពេលដែលខ្លួនត្រូវបានចោទប្រកាន់ ។

ម្យ៉ាងទៀតជននោះ ត្រូវបានឱ្យរួចខ្លួននូវការពិន័យ ព្រមទាំងពីអនុទោសនិងពីទោស បន្ថែមឥតកំហិតទាំងឡាយ ។

ជំពូកទី ១៤

គោលនិច្ចវិធានការបន្ទាប់បន្សំប្រចាំពេញបន្ថែម

ផ្នែកទី ១

ការវិចារូសវិធានការរក្សាទុកចាប់ផ្តើមអាសន្នសម្រាប់តាតាការវិចារូស

មាត្រា ៥០.-

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ វិធានការរក្សាទុកទ្រព្យសម្បត្តិនិងវត្ថុទាំងឡាយដែល
ជាប់ជនជាប់ចោទឬបានមកពីបទល្មើសឬត្រូវសង្ស័យថាបានប្រើប្រាស់ឬបំបែកទុកប្រើប្រាស់ក្នុង
ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវចាត់ឡើងតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

ការវិចារូសទានមិនធន

មាត្រា ៥១.-

តុលាការដែលសម្រេចសេចក្តីផ្តន្ទាទោសឬដោះលែងឬលើកលែងចោទប្រកាន់អំពី
បទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៨ និងមាត្រា ៩៨ បញ្ជាឱ្យវិបករណ៍
គ្រឿងញៀនដែលចាប់បាន ហើយមិនទាន់កំទេចចោលឬមិនទាន់បញ្ជូនទៅគ្រឹះស្ថានណាមួយ ឬ
ទៅបុគ្គលណាម្នាក់ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យរក្សាទុក ។

កាលបើមិនបានធ្វើបណ្តឹងអាជ្ញាទេ ការវិបករណ៍ដែលមានចែងនៅក្នុងខ័ណ្ឌខាងលើ
ត្រូវសម្រេចដោយប្រធានតុលាការ តាមសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់អយ្យការ ។

មាត្រា ៥២.-

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៩
និងមាត្រា ៩៨ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្តី ត្រូវបញ្ជាឱ្យវិបករណ៍សម្ភារៈ សារធាតុ
សម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន និងវត្ថុផ្សេងៗទៀតដែលប្រើប្រាស់ ឬទុកបំបែកប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រព្រឹត្ត
បទល្មើស ។

ក្នុងករណីផ្តន្ទាទោសលើបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ តុលាការដែលបាន
កាត់សេចក្តី ត្រូវបញ្ជាឱ្យវិបករណ៍ធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើស ព្រមទាំងប្រតិលាភ
ទាំងឡាយនិងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ដែលកើតចេញពីធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះ ។

មាត្រា ៥៣.-

ក្នុងករណីផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៣៩ នៃច្បាប់នេះ តុលាការដែលបានកាត់សេចក្ដី ត្រូវបញ្ជាឱ្យវិបករណ៍ធនធាននិងទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់ប្រភេទដែលបានមកពីបទល្មើស ហើយដែលចូលជាមរតករបស់ជនជាប់ទោសក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ មុនពេលផ្ដន្ទាទោស លើកលែងតែជននោះបានបង្ហាញភស្តុតាងជាក់ស្ដែងថា ធនធាន ឬទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះមិនមែនបានមកដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលពីបទល្មើសទេ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាបានមកពីបទល្មើស ទ្រព្យសម្បត្តិជាចលនវត្ថុឬអចលនវត្ថុ ដែលបានមកពីការបំប្លែងឬការវិនិយោគផលដែលបានមកពីបទល្មើស ។

ការវិបករណ៍ធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិបើកសិទ្ធិពេញច្បាប់ឱ្យវិបករណ៍ប្រតិបត្តិការឬអគ្គ-ប្រយោជន៍ដទៃទៀត ដែលកើតមកពីធនធានឬទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ។

កាលបើផលដែលបានមកពីបទល្មើស ត្រូវបានលាយឡំនៅក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិបានមកដោយស្របច្បាប់ ការវិបករណ៍ទ្រព្យសម្បត្តិនោះ អាចធ្វើទៅបានតែក្នុងកំរិតតម្លៃនៃផលដែលមានលាយឡំក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិស្របច្បាប់នោះ ហើយដែលតុលាការបានប៉ាន់ប្រមាណ ។

សេចក្ដីសម្រេចឱ្យវិបករណ៍ ត្រូវចង្អុលបញ្ជាក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវវិបករណ៍ឱ្យច្បាស់ ដើម្បីងាយស្រួលស្គាល់និងស្រួលរកឃើញ ។

មាត្រា ៥៤.-

ក្នុងករណីមានការផ្ដន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៤ តុលាការត្រូវបញ្ជាឱ្យវិបករណ៍ទ្រព្យសម្បត្តិចលនវត្ថុឬអចលនវត្ថុ របស់អង្គការឧក្រិដ្ឋណាមួយដែលខ្លួនត្រូវពិនិត្យផ្ទាល់និងបានប្រើប្រាស់ ។

ត្រូវចាត់ទុកជាអង្គការឧក្រិដ្ឋ ក្រុមជនទុច្ចរិត ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណង និងមានកម្មវត្ថុប្រព្រឹត្តិក្នុងហើយក្នុងទៀតដោយផ្ទាល់ ឬក្រោមរូបភាពនៃសកម្មភាពស្របច្បាប់នូវបទល្មើស ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ នៃច្បាប់នេះ ឬសកម្មភាពឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀត ។

ផ្នែកទី ៣
ការវិបល្លាសឥទ្ធិពល

មាត្រា ៥៥.-

ក្នុងករណីមានការផ្ដន្ទាទោសលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃមាត្រា ៣៥ តុលាការអាចចេញបញ្ជាឱ្យវិបល្លាស ឧបភោគក័ណ្ឌ សម្ភារៈនិងចលនវត្ថុ ដែលមានក្នុងទីកន្លែងកើតបទល្មើស ។

ផ្នែកទី ៤
ការអនុវត្ត ការវិបល្លាស

មាត្រា ៥៦.-

ការលក់ទ្រព្យវិបល្លាស ត្រូវធ្វើដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាមទម្រង់បែបបទសម្រាប់លក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ ។

ទ្រព្យទាំងឡាយដែលបានមកពីការវិបល្លាស នៅជាបន្ទុកស្មើនឹងតម្លៃនៃទ្រព្យនោះ សម្រាប់សងបំណុលស្របច្បាប់ ដែលមានមុនពេលតុលាការវិបល្លាសឬមុនពេលប្រគល់ទ្រព្យនោះ ឱ្យអ្នកថែរក្សាទុកឬមុនពេលចាត់វិធានការផ្សេងទៀតសម្រាប់ថែរក្សាទុក ។

វិធានការត្រឹមត្រូវសម្រាប់រាប់រងការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៥៧.-

មូលនិធិទាំងឡាយដែលបានមកពីការវិបល្លាសនិងប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ឬប្រាក់ដែលនៅសល់ក្រោយពីបានសងម្ចាស់បំណុលរួចអស់ហើយ ត្រូវដាក់ចូលទៅក្នុងបេឡាមូលនិធិជាតិសម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះ ចាត់ចែងប្រាក់នៅសល់ក្នុងបេឡាផ្តល់ឱ្យអង្គការរដ្ឋ ឬឱ្យទៅសមាគមឯកជនដែលមានការធានាខាងមុខជំនាញប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ឬការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់និងសារធាតុមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ។

លក្ខខណ្ឌនៃការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃមូលនិធិខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ៥

ការបង់ប្រាក់លើទំនិញដែលប៉ុនប៉ងបង្កើត

របស់ក្នុងការរឹបអូស

មាត្រា ៥៨.-

ត្រូវទុកជាមោឃៈគ្រប់សារលិខិតដែលធ្វើឡើងដោយបង់កម្រៃក្តីឬគ្មានបង់កម្រៃក្តី ជាមរតកសាសន៍ឬជាសារលិខិតធ្វើឡើងរវាងមនុស្សនៅមានជីវិត ទោះបីដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈ តតិយជនឬតាមអ្នកបញ្ជូនមកដោយប្រយោល ហើយដែលមានទិសដៅបង្វែរទ្រព្យទាំងឡាយឱ្យផុត ពីវិធានការរឹបអូស ។ លើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយរាល់ទង្វើ ចាត់ចែងឬគ្រប់គ្រងត្រូវចាត់ទុក ជាបានធ្វើឡើងក្នុងទិសដៅបង្វែរទ្រព្យសម្បត្តិ បើទង្វើនោះត្រូវបានបំពេញតាំងពីពេលចាប់ខ្លួន ឬ ចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ លើម្ចាស់ទ្រព្យ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធឬលើបុគ្គលដែលម្ចាស់ទ្រព្យបច្ចុប្បន្នបានទទួលទ្រព្យនោះមក ។

តុលាការរដ្ឋប្បវេណីមានសមត្ថកិច្ចកាត់សេចក្តីលុបចោលសារលិខិត ។ ប្រសិនបើ តុលាការសម្រេចលុបចោលកិច្ចសន្យាលក់ តម្លៃប្រាក់លក់ត្រូវប្រគល់ទៅឱ្យអ្នកទិញវិញ ប្រសិនបើ មានភស្តុតាងថា អ្នកទិញបានបង់ថ្លៃនោះរួចហើយ ។

ផ្នែកទី ៦

ការបង្រួបបង្រួមរបស់ក្នុងការរឹបអូស

មាត្រា ៥៩.-

ជនណាដែលដឹងហេតុការណ៍ហើយ ហើយបានជួយសម្រួលឬប៉ុនប៉ងជួយសម្រួល ការលួចដកយកបរិក្ខារ សម្ភារៈ សារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀនឬវត្ថុអ្វីផ្សេងទៀត ធនធាន នឹងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលត្រូវបញ្ជាឱ្យរឹបអូសតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៥១ ដល់ ៥៤ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយ នៃទោសទាំងពីរនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់ទោសចែងអំពីបទល្មើសសមគំនិតក្នុងបទល្មើសដែល គ្រោងទុកក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ បើសិនជាមាន ។

ជំពូកទី ១៥
គោលនីតិកម្ម

មាត្រា ៦០.-

១-ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ , ១១ និង ១២ ព្រមទាំង មាត្រា ៩៣ , ៩៧ និង ៩៨ តុលាការអាចសម្រេចបន្ថែមទៀត :

ក-ហាមឃាត់មិនឱ្យចូលមកឬរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជា ស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ចំពោះជនបរទេស ។

ខ-ហាមឃាត់ការស្នាក់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់ ថិរវេលា ពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ។

គ-ដកសិទ្ធិពលរដ្ឋសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ប៉ុន្តែថិរវេលានេះ មិនត្រូវឱ្យលើសពីថិរវេលាផ្ដន្ទាទោសឡើយ ។

ឃ-មិនឱ្យចាកចេញពីដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងដកហូតលិខិតឆ្លង ដែនសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ។

ង-ហាមឃាត់ការបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទនិងដកហូតលិខិតបើកបរ សម្រាប់ថិរវេលាពី ១ខែ ទៅ ៣ឆ្នាំ ។

ច-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរឬសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ មិនឱ្យប្រកប អាជីពដែលមានសម្ព័ន្ធនានាបានប្រព្រឹត្តល្មើស ក្នុងពេលប្រកបអាជីពនោះ ។

២-ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចសម្រេចឱ្យ :

ក-បិទទ្វារសម្រាប់ថិរវេលាពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ កន្លែងដែលបទល្មើសត្រូវបាន ប្រព្រឹត្តឡើងដោយអាជីវករឬដោយការសមគំនិតរបស់អាជីវករ ជាអាទិ៍ចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះឈ្នួល មានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលឱ្យនៅនិងបរិភោគ រៀមលក់ភេសជ្ជៈ ភោជនីយដ្ឋាន សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀងនិងកន្លែងទស្សនីយភាពឬសាខារបស់ទីតាំងនោះឬកន្លែងអ្វីមួយ បើកសម្រាប់សាធារណជនឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ។

ខ-ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦១.-

ជនដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងការហាមឃាត់ទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ ឬប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងការបិទគ្រឹះស្ថានដែលមានចែងក្នុងចំណុចទី ២ នៃមាត្រា ៦០ នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ដោយពុំទាន់គិតដល់បទប្បញ្ញត្តិដែលផ្ដន្ទាទោសធ្ងន់ជាងនេះប្រសិនបើត្រូវធ្វើ ។

ជំពូកទី ១៦

វិធានការបំពេញបន្ថែម

មាត្រា ៦២.-

កាលបើជនចៀនច្រៀងចៀន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដោយបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចចាត់បន្ថែមលើទោសនូវវិធានការព្យាបាលដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ២ នៃជំពូកទី ២៤ ។

ជំពូកទី ១៧

បទប្បញ្ញត្តិពិសេសនៃនីតិវិធី

ផ្នែកទី ១

សមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៦៣.-

តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានសមត្ថកិច្ចសម្រេចសេចក្តីលើបទល្មើសទាំងឡាយ ៖

- កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬកាលបើអំពើណាមួយដែលជាតុល្យនៃបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តឡើងដោយប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរឬដោយបុគ្គលណាដែលរស់នៅជាប្រក្រតីលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

- កាលបើចារីស្ថិតនៅលើទីកន្លែងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយចារីនោះពុំទាន់បានបញ្ជូនខ្លួនទៅឱ្យប្រទេសដើមនៅឡើយ ។

- កាលបើជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅលើអាកាសយាន ដែលបានចុះបញ្ជីនៅលើទីកន្លែងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឬនៅលើនាវាដែលបង្អួតទង់ជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

- លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងនិងកិច្ចសម្រុះសម្រួលរវាងរដ្ឋ កាលបើបទល្មើសបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងនាវា ដែលរដ្ឋជាម្ចាស់ទង់ជាតិ បានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបញ្ជាឱ្យឈប់ ដើម្បីឆែកពិនិត្យមើលនិងចាត់វិធានការសមស្របចំពោះនាវាចំពោះមនុស្សដែលនៅក្នុងនាវានិងចំពោះនាវាក៏ឈ្នួ ក្នុងករណីដែលរកឃើញមានភស្តុតាងថា មានការចូលរួមក្នុងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ។

ផ្នែកទី ២

អាជ្ញាយុកាល

មាត្រា ៦៤.-

បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និង មាត្រា ៣៩ ត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាល ១០ឆ្នាំ ។

ទោសដែលផ្តន្ទាចំពោះបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះត្រូវផុតអាជ្ញាយុកាល ២០ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចេញសាលក្រម ឬសាលដីការជាស្ថាពរ ។

អាជ្ញាយុកាលនៃបទល្មើសឯទៀត ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិសាមញ្ញ ។

ផ្នែកទី ៣

ការឃាត់ទុក

មាត្រា ៦៥.-

ក្នុងករណីមានបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ គ្រឿងញៀននិងសារធាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់។ ត្រូវឃាត់ទុកជាបន្ទាន់ដែរនូវថបនក៏ឈ្នួ សម្ភារៈបរិក្ខារនិងទ្រព្យជាចលនវត្ថុផ្សេងទៀតដែលសង្ស័យថាត្រូវបានប្រើប្រាស់ឬសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសទាំងអស់នេះ ប្រាក់និងតម្លៃចលនវត្ថុដែលសង្ស័យថា បានមកពីបទល្មើស-

ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលព្រមទាំងឯកសារទាំងអស់ ដែលមានលក្ខណៈសម្រួលដល់ការបង្ហាញ
ភស្តុតាងនៃបទល្មើសនិងពិរុទ្ធភាពនៃចារី ដោយមិនអាចលើកយកមកសម្ភាសជាឯកសារសម្ងាត់
ក្នុងវិជ្ជាជីវៈបានឡើយ ។

ជំពូកទី ១៨

បទប្បញ្ញត្តិសម្រាប់សម្រួលការស៊ើបអង្កេត

ផ្នែកទី ១

ការឃាត់ខ្លួន

មាត្រា ៦៦.-

ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៤ និង មាត្រា ៣៩
នៃច្បាប់នេះ រយៈពេលនៃការឃាត់ខ្លួនគឺ ៤៨ ម៉ោងយ៉ាងយូរ ។

ចាប់តាំងពីដំបូងនៃការឃាត់ខ្លួន បើជនត្រូវឃាត់ខ្លួនបានសុំព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រម
ស៊ើបសួរបើរឿងនោះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ ព្រះរាជអាជ្ញាឬចៅក្រមស៊ើបសួរត្រូវចាត់ត្រូវពេទ្យឱ្យ
ពិនិត្យជនឃាត់ខ្លួន ២៤ ម៉ោងម្តងៗ ។ ត្រូវពេទ្យត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ដោយបង្ហាញហេតុផល
ក្រោយពីបានពិនិត្យម្តងៗ លិខិតនេះត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងសំណុំរឿង ។ ការពិនិត្យផ្សេងទៀត ត្រូវ
តែធ្វើបើសិនជាជនឃាត់ខ្លួនមានសំណូមពរ ។

លិខិតបញ្ជាក់សុខភាព បញ្ជាក់ជាពិសេសថា តើជនឃាត់ខ្លួននោះ ជាអ្នកញៀន
គ្រឿងញៀនឬទេ ? ហើយថាតើសុខភាពរបស់ជននោះ អាចឱ្យជននោះនៅក្នុងទីឃុំយ៉ាងបានឬទេ?

ការចំណាយថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់ជនឃាត់ខ្លួន ។ បើជនឃាត់ខ្លួននោះជាជន
ក្រីក្រការចំណាយ ថ្លៃពេទ្យត្រូវជាបន្ទុករបស់រដ្ឋ ។

ផ្នែកទី ២

ការឆែកឆេរ

មាត្រា ៦៧.-

ការទៅពិនិត្យមើល ការឆែកឆេរនិងការឃាត់ទុកក្នុងទីកន្លែងដែលគេផលិត បំប្លែង
ឬតម្កល់ទុកដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ គ្រឿងញៀន
ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ឬសារជាតុសម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន បរិក្ខារនិងសម្ភារៈសម្រាប់ដាំ

រុក្ខជាតិញៀន សម្រាប់ផលិតដោយខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនទាំងនោះនិងនៅក្នុងទីកន្លែង ដែល គេប្រើរួមគ្នាច្រើននូវគ្រឿងញៀនដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានគ្រប់ ពេលវេលាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការដែកដេរនិងការឃាត់ទុក អាចធ្វើបានក្នុងពេលយប់តែក្នុង ករណីស្រាវជ្រាវនិងពិនិត្យកាត់ត្រា បទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៥ និង មាត្រា ៣៨ នៃច្បាប់នេះប៉ុណ្ណោះ ។

គ្រប់កំណត់ហេតុដែលធ្វើសម្រាប់កម្មវត្ថុផ្សេងពីករណីនេះត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ការទៅពិនិត្យមើល ការដែកដេរខាងលើនេះ ត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតិជាលាយល័ក្ខ អក្សរពីព្រះរាជអាជ្ញារឺចៅក្រមស៊ើបសួរកាលបើរឿងនោះបានទៅដល់ចៅក្រមស៊ើបសួរហើយ។

ផ្នែកទី ៣

ការត្រួតពិនិត្យក្នុងដេរ៉ាប្រៃសណីយ៍

មាត្រា ៦៨.-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកាត់ត្រាឬបង្ក្រាបបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមាន ចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យតាមដាន គ្រប់ពេលម៉ោងទាំង ថ្ងៃទាំងយប់នូវសេវាប្រៃសណីយ៍ ដើម្បីរុករកការធ្វើបញ្ជូនខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀននិងសារធាតុ សម្រាប់ផលិតគ្រឿងញៀន ។

កាលបើមានសញ្ញាឆ្លងឈមនាំឱ្យសន្មត់បានថាមានការធ្វើបញ្ជូនបែបនេះព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាចតម្រូវឱ្យមន្ទីរប្រៃសណីយ៍ស្រាយ បើកកញ្ចប់ដែលធ្វើបញ្ជូននោះបាន ។

ផ្នែកទី ៤

ការតែកម្រក

មាត្រា ៦៩.-

បុគ្គលដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យកាត់ត្រាឬបង្ក្រាបបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៣១ ដល់ ៤៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យដែកនៅព្រំដែន លើខ្លួនបុគ្គល យានជំនិះឬឥវ៉ាន់ បង្វិច ហ៊ីប កាលបើមានសញ្ញានាំឱ្យសង្ស័យថា មានការប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែល

មានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ និង ៩៨ ។ ការឆែកខ្លួនបុគ្គល ត្រូវធ្វើឡើង ដោយបុគ្គលដែលមានភេទដូចគ្នា តាមបទបញ្ជាជាធរមាន ។

ផ្នែកទី ៥

ការវាចាចេញដោយផ្អែកលើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមវេជ្ជសាស្ត្រ

មាត្រា ៧០.-

កាលបើមានសញ្ញាធូនល្មមឱ្យសន្មត់បានថា ជនណាម្នាក់ដែលឆ្លងព្រំដែនមាននាំ មកនូវគ្រឿងញៀន លាក់បង្គប់ក្នុងសរីរាង្គកាយ អ្នករាជការ ដែលមាននីតិសម្បទាពិនិត្យ កត់ត្រាបទល្មើសអាចដាក់ជននោះឱ្យត្រូវពេទ្យ ឬអ្នកបច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រពិនិត្យតាមដានជា អាទិ៍ដោយប្រើបច្ចេកទេសស្វែងរកតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ក្រោយពីបានទទួលការយល់ព្រម ដោយលាយ ល័ក្ខអក្សរពីសាមីខ្លួន ។ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនយល់ព្រម អ្នករាជការនោះត្រូវប្តឹងសុំការអនុញ្ញាតិ ពីព្រះរាជអាជ្ញា ។ បណ្តឹងនោះអាចបញ្ជូនតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាដែលទទួល បណ្តឹងអាចអនុញ្ញាតិឱ្យធ្វើការពិនិត្យតាមវេជ្ជសាស្ត្រ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាចាត់តាំងត្រូវពេទ្យ ឬ អ្នក បច្ចេកទេសខាងវេជ្ជសាស្ត្រឱ្យធ្វើការពិនិត្យជាបន្ទាន់ ។ លទ្ធផលនៃការពិនិត្យដែលត្រូវពេទ្យផ្តល់ឱ្យ ការមានយោបល់ជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនៃការពិនិត្យ ត្រូវចុះកំណត់ហេតុ ដែលត្រូវធ្វើជូនទៅព្រះរាជអាជ្ញា ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមអោយត្រូវពេទ្យពិនិត្យតាមអាជ្ញាបញ្ជារបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ដល់ ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុង ទោសទាំងពីរនេះ ។ ✓

ផ្នែកទី ៦

ការប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលរូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍

ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុ

មាត្រា ៧១.-

ការឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ រូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ដែលធ្វើបញ្ជូនដោយខុសច្បាប់ ឬសង្ស័យថាខុសច្បាប់ ហើយដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដឹងឮហើយតាមដាន ដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១, ៣២, ៣៣, ៣៧ និង ៣៨ អាចអនុញ្ញាតិឱ្យឆ្លងកាត់បាន ដើម្បីតាមដានរកអត្តសញ្ញាណជនទាំងឡាយដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើសនោះ ដើម្បីធ្វើការចោទប្រកាន់ ។

ការអនុញ្ញាតិឱ្យធ្វើក្នុងគោលដៅដូចខាងលើនេះដែរ ការញុះញង់អ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើស ឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់នូវរូបិយប័ណ្ណនិងសារធាតុទាំងឡាយទោះបីដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តតាមការណែនាំរបស់អ្នករាជការនោះ ។

ការញុះញង់ឱ្យទិញដោយខុសច្បាប់នូវរូបិយប័ណ្ណនិងសារធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីពិនិត្យកត់ត្រាបទល្មើសទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវហាមឃាត់ បើពុំនោះទេនឹងត្រូវចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសញ្ញុះញង់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤១ និងទុកការអង្កេតជាមោឃៈ ទោះបីអ្នករាជការនោះប្រព្រឹត្តដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈជនណាម្នាក់ក៏ដោយ។

មាត្រា ៧២.-

ការសម្រេចឱ្យប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើលឬប្រើវិធីឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវធ្វើដោយអាជ្ញាធរដែលចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ឬដោយមន្ត្រីប្រតិភូដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ចាត់តាំងសម្រេចករណីនីមួយៗហើយបើសិនជាត្រូវធ្វើ គឺផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយប្រទេសឯទៀតដែលមានប្រយោជន៍ក្នុងរឿងនេះ ។ សេចក្តីសម្រេចឱ្យប្រើវិធីប្រគល់ដោយមានការឃ្លាំមើល ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងបញ្ជូនចេញឬកន្លែងបញ្ជូនចូលមកលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានេះ ម្យ៉ាង ម្យ៉ាងទៀតត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមផងដែរទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងដែលប្រគល់ឬកន្លែងបញ្ចេញ ។✓

សេចក្តីសម្រេចអនុញ្ញាតឱ្យប្រើវិធីញុះញង់ឱ្យលក់ដោយខុសច្បាប់ ត្រូវជូនដំណឹង ភ្លាមទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃកន្លែងដែលសន្មត់ថាជាកន្លែងលក់ ។

មាត្រា ៧៣.-

អាជ្ញាធរចាត់តាំងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬប្រតិភូរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ដឹកនាំនិងត្រួតពិនិត្យកិច្ចប្រតិបត្តិការលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយ បញ្ជាឱ្យធ្វើអន្តរាគមន៍ ដែលមន្ត្រីនោះយល់ឃើញថាជាការសមស្រប ។ បើមានការព្រមព្រៀងពី ប្រទេសទៀតដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ ឬ ដោយអនុលោមជាយថាហេតុទៅលើកិច្ច ព្រមព្រៀងខាងហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរ ឬ ប្រតិភូនោះអាចសម្រេចឱ្យចាំស្តាប់ចាប់វត្ថុបញ្ជូនខុសច្បាប់ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ជូនបន្តដូចដើម ឬ ឱ្យបញ្ជូនបន្តក្រោយពីឃាត់ទុករូបិយប័ណ្ណ ឧបករណ៍ ដែលមានបច្ច័យដល់រូបិយវត្ថុ រុក្ខជាតិ ឬ សារធាតុហើយដាក់ផលិតផលផ្សេងជំនួសវិញ ។

**ផ្នែកទី ៧
ការឃ្លាំមើល**

មាត្រា ៧៤.-

ព្រះរាជអាជ្ញា ឬចៅក្រមស៊ើបសួរប្រសិនបើរឿងនេះបានទៅដល់ខ្លួនហើយ អាច ៖

- ១-ដាក់ក្រោមការឃ្លាំមើលនូវគណនីធនាគារ និងគណនីទៀតដែលចាត់ទុកដូចជាគណនីធនាគារ
- ២-ដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់
- ៣-ចូលទៅពិនិត្យប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ
- ៤-សុំឱ្យផ្តល់លិខិតយថាភូតឬលិខិតឯកជននិងឯកសារធនាគារហិរញ្ញវត្ថុនិងពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ ។ កាលបើមានសញ្ញាធូលីមសឱ្យឃើញថាគណនី ខ្សែទូរស័ព្ទឬប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រទាំងនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ អាចយកទៅប្រើប្រាស់ដោយបណ្តាជនដែលសង្ស័យថាប្រព្រឹត្តឬបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ទី ១១ ឬ កាលបើលិខិតឬឯកសារទាំងនោះពាក់ព័ន្ធឬអាចនឹងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទល្មើសណាមួយខាងលើនេះ ។

វិធានការខាងលើនេះ មិនអាចចាត់ទុកជាការរំលោភលើការសម្ងាត់ខាងវិជ្ជាជីវៈបានឡើយ ។✓

ការដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្ដាប់ អាចអនុញ្ញាតបានតែក្នុងបរិវេណក្រោម
២ខែ ។ ការបន្តវិធានការនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតតែដោយចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលកាន់រឿងនេះ។
មាត្រា ៧៥.-

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសទាំងឡាយ ដែលផ្ដន្ទាចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែង
ក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោស
ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០
(ដប់លានរៀល) ឬ ផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ៖

១-ជនណាដែលបានដឹងដោយសារការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន អំពីការចាត់វិធានការ
ណាមួយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧៤ ខាងលើ ហើយបានប្រាប់ដោយចេតនាបណ្ដាជនដែល
មានការពាក់ព័ន្ធ ។

២-ជនណាដែលផ្តល់ទៅតុលាការ ទៅអ្នករាជការមានសមត្ថកិច្ចនូវលិខិតឬឯកសារ
ដែលមានចែងក្នុងចំនុច ៤ នៃមាត្រា ៧៤ ខាងលើនេះ ដែលខ្លួនបានដឹងថាជាឯកសារដែលមាន
គេដកចេញខ្វះឬជាឯកសារភ័ន្តច្រឡំ ប៉ុន្តែមិនបានជំរាបអាជ្ញាធរទាំងនោះឱ្យបានដឹង។

ផ្នែកទី ៨

ការចោទយាងមិនឱ្យសង្គ្រាមលើអាទិភាពនៃការបើកប្រកែក

ចិត្តសង្គ្រាមឬចម្លើយជាសាក្សី

មាត្រា ៧៦.-

អាថ៌កំបាំងខាងធនាគារពុំអាចត្រូវបានលើកយកមកជាសម្ភារ ដើម្បីប្រកែកមិនព្រម
ផ្តល់ភស្តុតាងឬចម្លើយជាសាក្សីលើហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលអាចជាបទល្មើសណាមួយដែល
មានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ។✓

ជំពូកទី ១៩

ការបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្ន

មាត្រា ៧៧.-

ក្នុងករណីមានការចោទប្រកាន់ពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ៣២, ៣៣, ៣៤, ៣៥ (ចំនុច ១ និង ចំនុច ៥) មាត្រា ៣៧ និង ៣៨ តុលាការ ឬចៅក្រមស៊ើបសួរ អាចបញ្ជាឱ្យបិទទ្វារជាបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ចរិយាល័យ ៦ខែ យ៉ាងយូរ ចំពោះសណ្ឋាគារ ផ្ទះល្អៗ មានចលនវត្ថុប្រើប្រាស់ស្រាប់ កន្លែងទទួលភ្ញៀវឱ្យនៅនិងបរិភោគ ភ្ញៀវភោជនៈ ភោជនីយដ្ឋាន ភ្ជាប់ សមាគមកំសាន្ត កន្លែងរាំច្រៀង កន្លែងទស្សនីយភាព ឬ សាលាកន្លែងនោះ ឬកន្លែងណាមួយ ដែលបើកឱ្យសាធារណជន ឬប្រើប្រាស់ដោយសាធារណជន ហើយដែលនៅទីនោះមានកើតបទល្មើស ប្រព្រឹត្តដោយអាជីវករដោយសារការសមគំនិតរបស់ អាជីវករ ។

ការបិទទ្វារនេះ អាចបន្តឱ្យធ្វើតាមរូបភាពដែលសម្រាប់ចរិយាល័យ ៦ខែ យ៉ាងយូរ។

សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវយកទៅអនុវត្ត រួម ទោះបីមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ក៏ដោយ ។

ជំពូកទី ២០

ការឱ្យចូលរួមក្នុងនីតិវិធីនៃរឿង

មាត្រា ៧៨.-

ជនជាប់ចោទទាំងឡាយពីបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី១១ ហើយស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបង្ខំតាមគ្រប់មធ្យោបាយស្របច្បាប់ឱ្យចូល រួមក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌដែលពាក់ព័ន្ធដល់ខ្លួន ។✓

ជំពូកទី ២១

បទប្បញ្ញត្តិស្តីអំពីការអនុវត្តទោស

ផ្នែកទី ១

ការហាមឃាត់មិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ៧៩.-

ការហាមឃាត់មិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលសម្រេចលើជនបរទេសណាមួយ ដោយអនុវត្តតាមចំនុច (ក) កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ៦០ នាំទៅដល់ការបណ្តេញទណ្ឌិតចេញពីប្រទេស ក្រោយពីបានរងទោសពន្ធនាគាររួចហើយ ។

ក្នុងករណីហាមឃាត់ជាស្ថាពរមិនឱ្យរស់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា វិធានការនេះ មិនអាចលុបចោលនៅថ្ងៃក្រោយបានឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

ការកាត់ទន្ធនាគារបង្ខំបង្ខំរូបកាយ

មាត្រា ៨០.-

ចំរើនវេលានៃការដាក់ពន្ធនាគារបង្ខំបង្ខំរូបកាយ មានកំណត់ ២ឆ្នាំ កាលបើប្រាក់ពិន័យ និងធនទ័ណ្ឌ សម្រេចលើបទល្មើសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ ៤០ ឬសម្រេចលើបទល្មើសគយ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធមានចំនួនលើសពី ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ។

ផ្នែកទី ៣

ការត្រួតទោស

មាត្រា ៨១.-

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីតែមួយ ជនជាប់ចោទត្រូវបានសម្រេចថាមានព្រហ្មទណ្ឌបទល្មើសច្រើនបទក្នុងនោះមានបទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣១ ដល់ មាត្រា ៤០ ជននោះត្រូវទទួលរងគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសពន្ធនាគារត្រូវអនុវត្តប្រាកដ ក្នុងកំរិតមិនឱ្យលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។ ✓

កាលបើនៅក្នុងនីតិវិធីដាច់ពីគ្នា ជនជាប់ចោទត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពីបទល្មើសច្រើនបទ ក្នុងនោះមាន បទល្មើសណាមួយចូលក្នុងចំណោមបទល្មើសដែលរៀបរាប់ខាងលើ ហើយបើហេតុ ការណ៍ដែលបានបណ្ដាលឱ្យផ្ដន្ទាទោសណាមួយ បានប្រព្រឹត្តឡើងមុនការផ្ដន្ទាទោសមួយទៀតចូល ជាស្ថាពរ ជននោះត្រូវទទួលគ្រប់ទោសទាំងអស់ដែលបានសម្រេច ហើយទោសដាក់ពន្ធនាគារ ត្រូវអនុវត្តត្រួតគ្នា ក្នុងកំរិតមិនឱ្យលើសពីអតិបរមានៃទោសដែលខ្ពស់បំផុត ។

ជំពូកទី ២២

បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការរក្សាទុកឬការបំផ្លាញចោលនូវរូបថត និងសារធាតុដែលធានាឃាត់ទុក

ផ្នែកទី ១

ការធ្វើនិងផ្គត់ផ្គង់នៃការរក្សាទុកត្រាអាចម៍ល័ក្ខ

មាត្រា ៨២.-

ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ និង ក្នុងមាត្រា ៩៨ និង ៩៩ ថ្នាំញៀន សារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទនិងសារធាតុសម្រាប់ ផលិតគ្រឿងញៀនត្រូវឃាត់ទុក ហើយដាក់ក្នុងកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហ៊ីបបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ តាំងពី ពេលរកឃើញ ។

កញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហ៊ីប បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យការពារបាន កុំឱ្យមានការលួចដកហូតរុករានជាតិឬសារធាតុក្នុងនោះ ។

កញ្ចប់បិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខនីមួយៗត្រូវដាក់លេខរៀងនិងមានសរសេរពីលើសំបក កញ្ចប់ឬសរសេរលើស្លាកបិទត្រាអាចម៍ល័ក្ខ រាយសេចក្ដីអំពីប្រភេទនិងទម្ងន់រុករានជាតិឬសារធាតុ ដែលនៅក្នុងនោះ ព្រមទាំងចំនួនកញ្ចប់ដែលមានរុករានជាតិឬសារធាតុដែលមានក្នុងនោះ ។ កំណត់ហេតុមួយត្រូវធ្វើភ្លាមបញ្ជាក់ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទីកន្លែងកាលៈទេសៈនៃការរកឃើញ បញ្ជាក់ពី រុករានជាតិឬសារធាតុដែលឃាត់ទុក បញ្ជាក់ទម្ងន់និងវិធីថ្លឹងដែលបានប្រើនិងបញ្ជាក់ពីតេស្ត និង លទ្ធផលនៃតេស្តនោះប្រសិនបើបានធ្វើ ។ កំណត់ហេតុនោះបញ្ជាក់ផងដែរ នូវចំនួនកញ្ចប់បិទ ត្រាអាចម៍ល័ក្ខនិងរាយសេចក្ដីដូចមានចែងខាងលើឡើងវិញ ។ ✓

កំណត់ហេតុបញ្ជាក់ទីកន្លែងដែលយកកញ្ចប់ប្រអប់ឬហ៊ីបបិទត្រាអាចមីល័កូទៅ
តម្កល់ទុកព្រមទាំងកំណត់សំគាល់ផ្សេងទៀតដែលមានប្រយោជន៍ ។

កំណត់ហេតុនិងកំណត់សរសេរលើកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហ៊ីបនីមួយៗត្រូវចុះហត្ថលេខា
ដោយអ្នកដែលបានចូលរួមរៀបចំធ្វើកញ្ចប់ទាំងអស់នោះ ។

កញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហ៊ីប បិទត្រាអាចមីល័កូ ត្រូវរក្សាទុកក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌសមស្រប
ដើម្បីការពារកុំឱ្យមានការលួចឬបែកបំបែកបាន ។ ការយកកញ្ចប់ ប្រអប់ ឬហ៊ីប បិទត្រាអាចមីល័កូ
ទៅណាមកណាមួយមកទៀត ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយកត់ត្រាបញ្ជាក់ពីទីកន្លែងដែលយកទៅដាក់
និងកម្មវត្ថុនៃចលនានោះ ។

កំណត់ហេតុនេះកត់ត្រាថា ឬមួយត្រាអាចមីល័កូនិងកញ្ចប់ទាំងអស់នៅល្អគង់វង្ស
ហើយថាចំនួនមានត្រឹមត្រូវតាមចំនួនក្នុងកំណត់ហេតុឃាត់ទុក ឬថាមានការបាត់បង់ ឬមានការ
ខូចខាតត្រាអាចមីល័កូនិងមានការប្រែភាពដើម ។

ផ្នែកទី ២

ការបកស្រាយសំណាក

មាត្រា ៨៣.-

អាជ្ញាធរតុលាការមានសមត្ថកិច្ចដកយកជាបន្ទាន់នូវសំណាកយ៉ាងតិចបីកញ្ចប់ ឬ
តាមចំនួនដែលត្រូវការជាចាំបាច់នៅចំពោះមុខជនពាក់ព័ន្ធក្នុងបទល្មើស ឬបើគ្មានអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅ
ចំពោះមុខសាក្សីពីរនាក់ ដើម្បីធ្វើជាភស្តុតាងនិងជាការកត់សម្គាល់ភូមិភាគនៃរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុ
ដែលឃាត់ទុក ។ សំណាកនីមួយៗត្រូវដាក់ក្នុងកញ្ចប់បិទត្រាអាចមីល័កូ ។ លើកញ្ចប់ លើស្លាក
ភ្ជាប់និងត្រាអាចមីល័កូ ត្រូវមានកត់ចំណាំប្រភេទនិងទម្ងន់នៃវត្ថុនៅខាងក្នុង ។ បន្ទាប់ពីការដក
យកសំណាកហើយ ត្រូវបិទត្រាអាចមីល័កូឡើងវិញលើកញ្ចប់ដើម ហើយត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុមួយ
បញ្ជាក់ចំនួនសំណាក ដែលបានដកយកប្រភេទ និងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិនិងសារធាតុ ដែលមានក្នុង
កញ្ចប់នីមួយៗព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរទៅលើត្រាអាចមីល័កូដើម ។ កំណត់ហេតុនិងការសរសេរ
បញ្ជាក់ទាំងអស់លើសំណាកនីមួយៗនិងលើត្រាអាចមីល័កូដែលបិទឡើងវិញ ត្រូវចុះហត្ថលេខា
ដោយជនទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការដកសំណាក ។ ✓

ផ្នែកទី ៣

កោសលវិច័យ

មាត្រា ៨៤.-

កោសលវិច័យដោយអ្នកជំនាញដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បីឱ្យបានដឹងអំពីប្រភេទធាតុផ្សំនិងកំរិតធាតុសកម្មរបស់រុក្ខជាតិ និងសារធាតុដែលឃាត់ទុក ត្រូវធ្វើដោយឆាប់បំផុតបន្ទាប់ពីការឃាត់ទុក ដើម្បីចៀសវាងការខូចខាតថយចុះនូវសារធាតុរូបវត្ថុនិងជាតិគីមីនៃវត្ថុនោះ ។ អ្នកជំនាញត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងរបាយការណ៍របស់ខ្លួននូវចំនួនសំណាក ដែលគេបានប្រគល់ឱ្យអំពីប្រភេទនិងទម្ងន់នៃរុក្ខជាតិនិងសារធាតុ ដែលមាននៅក្នុងសំណាកនីមួយៗ ចំនួនសំណាកដែលបានប្រើប្រាស់ធ្វើកោសលវិច័យ ហើយប្រសិនបើមាន ត្រូវបញ្ជាក់ចំនួនសំណាកដែលប្រមូលមកវិញសំពីការធ្វើកោសលវិច័យនិងការប្រែប្រួលទៅលើសំណាកទាំងនោះ ។

ផ្នែកទី ៤

ការច្រកឆ្លងនិងការបំផ្លាញចោលនូវសារធាតុទាំងឡាយដែលធាតុឃាត់ទុក

មាត្រា ៨៥.-

លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិនិងសារធាតុឃាត់ទុកជាការចាំបាច់ដាច់ខាតសម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធី អាជ្ញាធរខាងតុលាការក្រោយពីបានឃាត់ទុក ឬក្រោយពីដកយកសំណាក ត្រូវបញ្ជូននិងចាត់ការឱ្យអនុវត្តជាបន្ទាន់នូវ :

- ការប្រគល់និស្សិតដែលអាចប្រើប្រាស់បានឱ្យទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

- ការប្រគល់រុក្ខជាតិនិងសារធាតុដែលអាចប្រើប្រាស់ក្នុងឧស្សាហកម្មនិស្សិតឬប្រើផ្សេងទៀតឱ្យទៅក្រសួងសុខាភិបាល ។

- ការបំផ្លាញចោលទាំងស្រុងនូវរុក្ខជាតិនិងសារធាតុផ្សេងទៀត ដែលត្រូវធ្វើភ្លាមៗនិងតាមមធ្យោបាយសមស្របបំផុត នៅចំពោះមុខគណៈកម្មការដែលត្រូវបង្កើតឡើង ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ក្នុងករណីដែលការរក្សាទុករុក្ខជាតិនិងសារធាតុជាការចាំបាច់សម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធី ការប្រគល់ ឬការបំផ្លាញចោលត្រូវធ្វើយ៉ាងឆាប់បំផុតក្រោយពេលដែលសេចក្តីសម្រេចវិបស្សនាត្រូវចូលជាស្ថាពរ ។ ✓

ការប្រគល់និងការបំផ្លាញចោល ត្រូវពិនិត្យកត់ត្រាក្នុងកំណត់ហេតុមួយ ដែលមាន បញ្ជាក់ច្បាស់លាស់អំពីអាចម៍លក្ខណៈដែលត្រូវបានប្រគល់ឬបំផ្លាញចោល ។

ស្លាកនៃត្រាអាចម៍លក្ខណៈឬចំណារនៅលើកញ្ចប់ ត្រូវដាក់ជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយ កំណត់ហេតុដែលត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយបុគ្គលទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងការប្រគល់ឬការ បំផ្លាញចោលនោះ ។

ជំពូកទី ២៣

ការផ្តល់ទៅអង្គការស៊ីវិលនានាជាតិកម្ពុជាសម្រាប់ធនធានស្រូវ

មាត្រា ៨៦.-

ជនដែលដឹងច្បាស់ហេតុផល ហើយនៅតែផ្តល់ឱ្យអង្គការស៊ីវិលនានាជាតិកម្ពុជា ឬអង្គការស៊ីវិល ណាមួយដែលមានចុះក្នុងបញ្ជីកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០៛០០ (ប្រាំលានរៀល) ដល់ ១០.០០០.០០០៛០០ (ដប់លានរៀល) ។

ជំពូកទី ២៤

វិធានការប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនដោយបំពាន

ផ្នែកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ៨៧.-

ការប្រើគ្រឿងញៀនដោយបំពាននិងការប្រើប្រាស់ខុសច្បាប់នូវគ្រឿងញៀនមានន័យ ថា ការប្រើគ្រឿងញៀនហាមឃាត់និងការប្រើប្រាស់ក្រៅបញ្ជារបស់ត្រួតពិនិត្យ នូវគ្រឿងញៀន ឯទៀតៗដែរ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ✓

អ្នកញៀនជាតិពុលគឺជនដែលចំណុះគ្រឿងញៀន ទាំងរូបកាយ ទាំងស្មារតីបានន័យ ថាមិនអាចអត់បាននូវគ្រឿងញៀនដែលស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ។

ការល្បាចាលបន្ទាប់ជាតិពុល គឺការល្បាចាលបំបាត់ការចំណុះរូបកាយទៅនឹង គ្រឿងញៀន ។

មាត្រា ៨៨.-

ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនហាមឃាត់និងការប្រើប្រាស់ក្រៅពីវេជ្ជបញ្ជានូវគ្រឿងញៀន ឯទៀតៗដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ ត្រូវហាមឃាត់នៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ផ្នែកទី ២

វិធានការច្បាញ

មាត្រា ៨៩.-

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលចូលទៅសុំល្បាចាលដោយខ្លួនឯងនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬ អង្គការឯកទេសណាមួយឬគីលានដ្ឋានណាមួយ ត្រូវបានទទួលរក្សាការសម្ងាត់ពីអង្គការទាំងនោះ បើសាមីខ្លួនសុំយ៉ាងនេះ ។ ចំណាយលើការល្បាចាលក្នុងមន្ទីរពេទ្យឬអង្គការឯកទេស ឬគីលានដ្ឋាន របស់រដ្ឋត្រូវជាបន្ទុកទាំងស្រុងរបស់រដ្ឋ ។

ជនដែលទទួលការល្បាចាលក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌ ដែលចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ អាចសុំឱ្យ មន្ទីរពេទ្យវិអង្គការដែលល្បាចាលចេញលិខិតបញ្ជាក់ឈ្មោះខ្លួន ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ រយៈពេលនិងកម្មវត្ថុ នៃការល្បាចាល ។

មាត្រា ៩០.-

ការចោទប្រកាន់មិនត្រូវធ្វើលើជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី ២ ហើយបានចូលខ្លួនដោយខ្លួនឯងទៅទទួលការល្បាចាលមុនការចោទ ប្រកាន់ ។

មាត្រា ៩១.-

ព្រះរាជអាជ្ញាអាចកោះហៅជនដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨ កថាខ័ណ្ឌទី ២ ឱ្យចូលទៅបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខតុលាការក្នុងរយៈពេលមិនតិចជាង ១ខែ ហើយក៏ មិនលើសពី ៦ខែ ហើយអាចបង្គាប់ឱ្យចូលខ្លួនក្នុងរយៈពេល ៨ថ្ងៃ ទៅក្នុងគ្រឹះស្ថានល្បាចាល។

ណាមួយដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ដើម្បីទទួលការព្យាបាលសមស្របតាមសុខភាពរបស់ខ្លួន។
ព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅគ្រឹះស្ថានព្យាបាលនោះ។

បើជននោះមិនចូលខ្លួនទៅគ្រឹះស្ថានព្យាបាលទេ ឬក៏គេចវេសពីការព្យាបាលដែល
គ្រឹះស្ថាននោះកំណត់ឱ្យធ្វើ តុលាការត្រូវយកបទឃ្លៀតនៃមាត្រា ៩៤ ទៅអនុវត្តលើជននោះ ។

បើជននោះបានទទួលការព្យាបាលតាមបង្គាប់រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ឬបើជននោះបាន
បន្តការព្យាបាលដោយទៀតទាត់ តុលាការអាចប្រកាសថាមិនដាក់ទោស ។

មាត្រា ៩២.-

ជនដែលត្រូវជាប់ចោទពីបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៨ បើពិនិត្យទៅឃើញ
ថាជននោះញៀនជាតិពុល តុលាការអាចសម្រេចបង្ខំឱ្យជននោះ ទៅទទួលវិធានការព្យាបាល
សមស្របនឹងសុខភាពរបស់ខ្លួន ក្នុងរយៈពេលអនុវត្តនីតិវិធី ។

បើជននោះទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ទីបញ្ចប់ តុលាការអាចសម្រេចត្រឹមតែធ្វើ
ការព្រមានប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៩៣.-

អ្នកញៀនជាតិពុលដែលត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពីបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៩៨
កថាខ័ណ្ឌទី២ អាចសុំដោយស្ម័គ្រចិត្តចូលទៅព្យាបាលតាមសភាពនៃសុខភាពរបស់ខ្លួនបាន ក្រោយ
ពីការកាត់ទោស ។ ក្នុងករណីនេះការអនុវត្តន៍ទោសត្រូវផ្អាកសិន ។ សាមីជនដែលបានទទួល
ការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ ត្រូវចាត់ទុកថាបានទទួលរងទោសរួចហើយ ។

ទោសនោះ ត្រូវយកមកអនុវត្តវិញភ្លាម កាលបើទណ្ឌិតមិនព្រមទទួលការព្យាបាល
ឬមិនព្រមទទួលការព្យាបាលរហូតដល់ចប់ ។

មាត្រា ៩៤.-

ជនណាគេចវេសពីវិធានការព្យាបាល ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៩១ និងមាត្រា ៩៥
ដល់មាត្រា ៩៧ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី
១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោស
ណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។ ✓

មាត្រា ៩៥.-

តុលាការផ្នែករដ្ឋប្បវេណីដែលបានទទួលបណ្តឹងពីសហព័ទ្ធ ឬពីឪពុកម្តាយ ឬសាច់ញាតិរបស់សាមីជន ឬពីអយ្យការក្តឹងទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណីថា សាមីជនដែលជាអ្នកញៀនជាតិពុលជាមនុស្ស ដែលគេស្គាល់ថាមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដទៃនោះ តុលាការរដ្ឋប្បវេណីអាចបង្ខំសាមីជននោះ ឱ្យស្ថិតនៅល្បាចលក្នុងមន្ទីរពេទ្យឬអង្គការឯកទេសណាមួយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៩ ។

មាត្រា ៩៦.-

កាលបើអ្នកញៀនជាតិពុលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលមិនធ្ងន់ល្មមនឹងផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារហើយបើជននោះមិនដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារដោយព្យួរទោស ឬមិនព្យួរទោសក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំកន្លងទៅទេ នោះតុលាការអាចសម្រេចមិនដាក់ទោសប៉ុន្តែត្រូវបង្ខំជននោះឱ្យទៅទទួលការល្បាចល ។

មាត្រា ៩៧.-

អ្នកញៀនជាតិពុល ដែលតុលាការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារលើសពី ៦ខែ ដោយព្យួរទោសពីបទល្មើសផ្សេងទៀត នោះតុលាការអាចបង្ខំឱ្យជននោះទទួលវិធានការល្បាចល ។

**ផ្នែកទី ៣
វិធានការបង្រួប**

មាត្រា ៩៨.-

ទោះបីមានបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣១ ដល់ ៣៧ ក៏ដោយ ជនណាប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ដោយរក្សាទុក ទិញ ឬដាំដុះដោយចេតនាសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួននូវរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀន ឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្តន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់នូវរុក្ខជាតិ ឬសារធាតុដែលចាត់ទុកជាថ្នាំញៀនឬសារធាតុដែលមានឥទ្ធិពលលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់

១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយក្នុងទោសទាំងពីរនេះ ។

ទោសខាងលើនេះត្រូវទ្វេរជាពីរ ប្រសិនបើអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាអ្នកមានមុខរបរ ខាងគ្រប់គ្រងនិងល្បាចលសុខភាព ។

ក៏ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើក្នុងកាលៈទេសៈនៃមូលហេតុ ដែលបទល្មើសណាមួយចែងខាងលើ បានប្រព្រឹត្តដោយមានបរិមាណបន្តិចបន្តួចនិងប្រព្រឹត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌទទួលទានតាមទម្លាប់ ព្រះរាជ អាជ្ញាអាចឱ្យជនប្រព្រឹត្តនោះរួចខ្លួនពីបទចោទ ។ ប្រសិនបើរឿងនេះទៅដល់តុលាការ ប្រធាន តុលាការ អាចសម្រេចឱ្យចោលនៃហេតុការណ៍នេះមិនបាច់ទទួលទោស ឬគ្រាន់តែព្រមានជននោះ តែប៉ុណ្ណោះ ។ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការទទួលទានតាមទម្លាប់ ការទទួលទានដែលមិនបណ្ដាលឱ្យ ញៀន ហើយអ្នកទទួលទានជាអ្នកស្រុកទទួលទានតាមជូនតាមប្រព្រឹត្តិយុទ្ធសាស្ត្រណាស់មកហើយ ។

មាត្រា ៩៩.-

ជនណាដែលបើកបរយានយន្តតាមផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ឬផ្លូវអាកាស នៅពេលដែល ខ្លួនស្ថិតក្រោមឥទ្ធិពលនៃថ្នាំមានសារជាតិញៀន ដែលខ្លួនបានប្រើដោយខុសច្បាប់ និងបណ្ដាលឱ្យ មានគ្រោះថ្នាក់ ទោះបីគ្មានសញ្ញាបង្ហាញឱ្យឃើញពីក្រៅថាខ្លួនញៀនក៏ដោយ ក៏ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ៦ថ្ងៃ ដល់ ១ខែ និងផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០.០០០៛០០ (មួយសែនរៀល) ដល់ ១.០០០.០០០៛០០ (មួយលានរៀល) ឬផ្ដន្ទាទោសណាមួយនៃទោសទាំងពីរនេះ ។

ជនណាប្រកែកមិនព្រមដាក់ខ្លួនឱ្យគេធ្វើតេស្តពិនិត្យគ្រឿងញៀន ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូច មានចែងនៅក្នុងខ័ណ្ឌខាងលើ ។

ក្នុងករណីបង្កឱ្យមានរបួសស្នាម ឬគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរដល់អាយុជីវិតអ្នកដទៃ ត្រូវផ្ដន្ទា ទោសជាបីដងនៃអតិបរមាទោសកំណត់ ។ ✓

ជំពូកទី ២៥

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ផ្នែកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិរួមស្តីពីបទប្បប្បដិសន្ធិនិងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការ

មាត្រា ១០០.-

ក្នុងករណីគ្មានសន្ធិសញ្ញា បទប្បប្បដិសន្ធិនិងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកខាងតុលាការចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និង ១១ ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃជំពូកទី ២៥ ដែលអនុវត្តបានផងដែរ ទៅលើចំណុចដែលមិនបានបញ្ញត្តិដោយសន្ធិសញ្ញា ។

មាត្រា ១០១.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនចាត់ទុកបទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើនេះ ជាបទល្មើសខាងសារពើពន្ធ ឬនយោបាយ ឬក៏ជាបទល្មើសដែលមានមូលហេតុនយោបាយ ដើម្បីប្រកែកមិនព្រមធ្វើបទប្បប្បដិសន្ធិនៃបទល្មើសទាំងនោះឬមិនព្រមជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការស៊ើបអង្កេតការចោទប្រកាន់ពីបទអាជ្ញា និងនីតិវិធីនៃតុលាការចំពោះបទល្មើសខាងលើនេះឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

បទប្បប្បដិសន្ធិ

មាត្រា ១០២.-

លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធីនិងលទ្ធផលនៃបទប្បប្បដិសន្ធិចំពោះបទល្មើស ដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ត្រូវបានកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី២៥នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០៣.-

បទប្បប្បដិសន្ធិត្រូវបានបដិសេធន៍ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាកាលបើអាជ្ញាធរខាងតុលាការកម្ពុជា យល់ថាបទល្មើសមិនធ្ងន់សមស្របនឹងធ្វើបទប្បប្បដិសន្ធិ ឬកាលបើអាជ្ញាធរតុលាការកម្ពុជាយល់ថាវិធានការនេះ អាចសម្រួលឱ្យធ្វើការចោទប្រកាន់ឬដាក់ទំណុកឬព្រហ្មទណ្ឌទៅលើជនណាម្នាក់ដោយសារតែមូលហេតុពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ឬមតិនយោបាយរបស់គេ ។ ✓

មាត្រា ១០៤ .~

លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងឬការសម្រុះសម្រួលជាមួយនិងរដ្ឋដែលជាអ្នកប្តឹង សុំរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាដាក់រឿងជូនទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដើម្បីចាត់ ការជំនុំជំរះបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌកាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលបដិសេធន៍បត្យាប័នដោយមូលហេតុ ៖

- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនៅលើនាវា បង្អួចទង់ជាតិខ្មែរ ឬនៅលើអាកាសយានមានលេខសំគាល់ស្របទៅនឹងច្បាប់កម្ពុជាជាធរមាននៅ ពេលដែលបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ

- ឬអ្នកដែលសន្មត់ថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសស្ថិតនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រ-

កម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៥.~

កាលបើរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកែកមិនព្រមធ្វើបត្យាប័នដែលគេសុំដើម្បីអនុវត្តទោស ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោសចំពោះបទល្មើសណាមួយដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ដោយ សម្គាល់ថាទណ្ឌិតជាពលរដ្ឋខ្មែរ ហើយបើរដ្ឋជាអ្នកសុំនោះ សុំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាត់ឱ្យអនុវត្ត ទោសឬសំណល់ទោសដោយខ្លួនឯង នោះរាជរដ្ឋាភិបាលបញ្ជូនពាក្យសុំទៅក្រសួងយុត្តិធម៌ ដើម្បី ពិនិត្យពីនិយតភាពនៃបណ្តឹង និងពីភាពត្រឹមត្រូវតាមបញ្ញត្តិច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រួច សម្រេចទៅតាមច្បាប់ ។ កាលបើទោសដែលបានផ្តន្ទាតាមប្រភេទឬតាមថិរវេលា ជាទោសមានភាព ធ្ងន់ជាងទោសដែលចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជាចំពោះរឿងដូចគ្នា នោះតុលាការនៃលំនៅដ្ឋាន ឬនៅទីឃុំ យ៉ាងទណ្ឌិត តាមបណ្តឹងដែលធ្វើឡើងដោយទណ្ឌិតខ្លួនឯងឬដោយអយ្យការ ត្រូវយកទោសដែល ស្របនឹងច្បាប់កម្ពុជាមកដាក់ជំនួស ឬបន្ថយទោសដែលកាត់នៅឯបរទេសមកត្រឹមទោសអតិបរមា ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ។

មាត្រា ១០៦.~

បើកាលៈទេសៈទាមទារ ហើយក្នុងករណីប្រញាប់ ព្រះរាជអាជ្ញាអាចបញ្ជាឱ្យចាប់ ខ្លួនជនបរទេសជាបណ្តោះអាសន្ន បន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងដែលបានធ្វើផ្ទាល់មកខ្លួន តាមគ្រប់ មធ្យោបាយបញ្ជូនសារ ដែលមានទុកស្នាមជាលាយល័ក្ខអក្សរថា នៅរដ្ឋជាអ្នកសុំមានសេចក្តី សម្រេចពីតុលាការបញ្ជាឱ្យចាប់ខ្លួនឬដាក់ទោសសាមីខ្លួននោះ ពីការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដែល

មានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ ។ ព្រះរាជអាជ្ញាជូនដំណឹងអំពីការចាប់ខ្លួននេះទៅរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ជនដែលត្រូវចាប់ខ្លួនជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងលក្ខខណ្ឌខាងលើនេះ អាចត្រូវបាន ដោះលែងឱ្យរួចខ្លួនវិញ បើក្នុងរយៈពេល ២០ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃចាប់ខ្លួនមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឥតបានទទួលពាក្យសុំបញ្ចប់នាសន្តិការទេ ។

មាត្រា ១០៧.-

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចយល់ព្រមឱ្យធ្វើបត្យាប័ន ដោយគ្រាន់តែបានឃើញពាក្យ សុំចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្នបើជនដែលគេទាមទារឱ្យចាប់ខ្លួននោះយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅ ចំពោះមុខព្រះរាជអាជ្ញា ឱ្យគេបញ្ជូនខ្លួនត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញភ្លាម ។

ផ្នែកទី ៣

ការជួយគ្នាទៅវិញទៅមករវាងតុលាការ

មាត្រា ១០៨.-

ក្នុងករណីនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ១០ និងទី ១១ អាជ្ញាធរខាង តុលាការនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចប្រគល់អំណាចឱ្យទៅអាជ្ញាធរខាងតុលាការមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋបរទេសណាមួយនិងអាចទទួលអំណាចពីអាជ្ញាធរតុលាការនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយដែរ ដើម្បី :

- ១-ប្រមូលយកសក្ខីភាពឬយកចម្លើយដែលឆ្លើយតាមផ្លូវតុលាការ ។
- ២-ឱ្យដំណឹងពីលិខិតផ្សេងៗ របស់តុលាការ ។
- ៣-ធ្វើការដែកឆេរនិងឃាត់ទុក ។
- ៤-ធ្វើការពិនិត្យវត្ថុ និងទីកន្លែង ។
- ៥-ផ្តល់ព័ត៌មាននិងវត្ថុតាង ។

៦-ចេញច្បាប់ដើមឬសេចក្តីចម្លងដោយមានបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមនៃ ឯកសារនិងសំណុំរឿងរាប់ទាំងសេចក្តីស្រង់បញ្ជីប្រាក់ពីធនាគារ ឯកសារគណនេយ្យ សំណុំរឿង របស់ក្រុមហ៊ុននិងឯកសារពាណិជ្ជកម្ម ព្រមទាំងលិខិតយថាភូត ឬលិខិតឯកជន ។

៧-បង្ហាញឬផ្តល់សាក្សី អ្នកជំនាញឬជនដទៃទៀត រាប់ទាំងជនជាប់ឃុំខ្លួនផង ដែលយល់ព្រមជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេតឬយល់ព្រមចូលរួមក្នុងនីតិវិធី ។ ✓

៨-ផ្ទេរនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្នុងករណីដែលការផ្ទេរនេះត្រូវធ្វើជាចាំបាច់ ក្នុងផលប្រយោជន៍គ្រប់គ្រងការងារតុលាការឱ្យបានល្អ ។

៩-រកអត្តសញ្ញាណ ឬរាវរកធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈ និងសារធាតុទាំងឡាយ ដើម្បីប្រមូលធាតុផ្សំនៃភស្តុតាង ។

១០-ដាក់ក្រោមវិធានការរក្សាទុកជាបណ្តោះអាសន្ននូវផលិតផលនិងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានមកពីបទល្មើស ព្រមទាំងបរិក្ខារ សម្ភារៈនិងសារធាតុដែលប្រើប្រាស់ឬទុកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

១១-ចាត់ឱ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេច ដែលបញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូសផលិតផលទ្រព្យសម្បត្តិ បរិក្ខារ សម្ភារៈនិងសារធាតុទាំងឡាយ ។

១២-បញ្ជាឱ្យធ្វើការរឹបអូសវត្ថុទាំងឡាយ ដែលមានចែងក្នុងចំណុចខាងលើ។

១៣-ឱ្យដំណឹងអំពីការចោទប្រកាន់ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

១៤-សួរចម្លើយជនជាប់ចោទ ក្នុងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការសុំជំនួយខាងតុលាការទៅបណ្តារដ្ឋបរទេស ឬលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវចាត់ការលើពាក្យសុំជំនួយខាងតុលាការពីបណ្តារដ្ឋបរទេស ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ២៦

ការសម្របសម្រួលការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការធ្វើប្រាស

និងការធ្វើជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់

ផ្នែកទី ១

ការសម្របសម្រួល ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់

គ្រឿងញៀនដោយបំពាន

មាត្រា ១០៩.-

អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន អនុវត្តនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់ដោយបំពាននូវគ្រឿងញៀន ។ ✓

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃអាជ្ញាធរជាតិ រៀបចំការប្រជុំពិភាក្សារបស់អាជ្ញាធរជាតិនិង
ដាក់ចុះឱ្យអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់អាជ្ញាធរជាតិ ។

សមាសភាព និងមុខនាមរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ត្រូវកំណត់
ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

ផ្នែកទី ២

**ករណីសម្របសម្រួលនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការធ្វើជំនួញ
ត្រូវបញ្ជូនទៅសម្រាប់**

មាត្រា ១១០.-

នាយកមន្ទីរប្រឆាំងគ្រឿងញៀននៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ប្រមូលព័ត៌មានទាំងអស់ដែល
អាចសម្រួលការស្រាវជ្រាវរកនិងការបង្ការជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់ ហើយសម្រួលប្រតិបត្តិការ
ទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទៃប្រទេស ក៏ដូចជាក្នុងផ្ទៃអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្ក្រាបជំនួញគ្រឿងញៀនខុសច្បាប់។

សមាសភាពនិងមុខនាមរបស់នាយកមន្ទីរខាងលើនេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

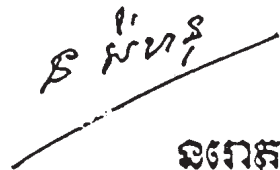
ជំពូកទី ២៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ-ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៧-

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

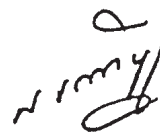
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និង ទី២
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី និង ពារដ្ឋមន្ត្រីព្រះស្នងមន្ត្រី

ចែម ស៊ុន

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ស៊ីម សែន